

FUNDAMENT

INSPIRATIONS
KATALOG
TIL DEN NÆSTE
GENERATION AF
KULTURSKABERE

En hilsen fra
Lokale og Anlægsfonden

5 interviews med selvskabte
kulturplatforme, om skabertrang,
byggedrømme og fællesskab

ADFÆRD (AMALIEGADE 1B) I SILKEBORG
UNGEHUSET MEJERIET I SØNDERBORG
UNG KULT I NYKØBING MORS
VOLUME VILLAGE I ÅRHUS
RAMPEN I EBELTOFT

How to søge fonde

Ordforklaringer

**ER FONDE
FARLIGE?**

FUNDAMENT

Inspirationskatalog til den næste generation af kulturskabere

1 udgave, 1. oplag 2023

ISBN: 978-87-552-0728-8

ISBN PDF: 978-87-552-0729-5

REDAKTION, TEKST OG PROJEKTLEDELSE:

Noa Kjærsgaard Hansen (www.noakh.dk)

LAYOUT, ILLUSTRATION OG GRAFIK:

Mie Jakobsen (@mietegner)

INDHOLD:

Selina Christensen og Astrid Hagemann fra Rampen i Ebeltoft
Ellen Hebsgaard og Sofie Sandbæk fra Adfærd hos Amaliegade 1B i Silkeborg
Ida Ketelsen Hansen og Asger Lenz fra Ungehuset Mejeriet i Sønderborg
Jakob Lundbye og Mia Lodahl Carlsen fra Ung Kult på Mors
Albert Helmig og Sebastian Byrstring fra Volume Village i Aarhus
Torben Vinter, leder af Kulturens selvstændige

INDHOLDSSPARRING OG KORREKTUR:

Anders Brogaard

TRYK:

Johnsen Graphic Solutions

FINANSIERING:

Lokale og Anlægsfonden

PAPIR:

Indhold: Circleoffset White 115g

Omslag: Circleoffset White 150g

TYPOGRAFI:

Swansea
Limited Budget

OPLAG:

200 stk.

LOKALE
ANLÆGS
FONDEN

INDHOLD

* EN HILSEN FRA <i>LOKALE OG ANLÆGS FONDEN</i>	2
* INTRODUKTION	4
* DRIFT OG DRIVKRAFT	6
<i>RAMPEN / Ebeltoft</i>	
* AKTIVITETER OG SAMARBEJDE	14
<i>ADFÆRD (AMALIEGADE 1B) / Silkeborg</i>	
* EN DEL AF NOGET STØRRE	20
<i>UNGEHUSET MEJERIET / Sønderborg</i>	
* LOKAL OG NATIONAL FORANKRING	28
<i>UNG KULT / Nykøbing Mors</i>	
* BYG STORT!	34
<i>VOLUME VILLAGE / Aarhus</i>	
* HOW TO SØGE FONDE?	42
<i>VED TORBEN VINTER</i>	
* ORDFORKLARINGER	46
* ANDRE UNGEPROJEKTER	48

HVAD DRØMMER NÆSTE GENERATION AF KULTURSKABERE OM ???

ANNA HASSEL

Arkitekt i LOA
tlf. 32 83 03 51
ah@loa-fonden.dk

BIRGITTE CARLSEN

Udviklingskonsulent i LOA
tlf. 32 83 03 50
bc@loa-fonden.dk

I Lokale og Anlægsfonden (LOA) vil vi gerne i dialog med alle kulturskabere, der skaber initiativer og projekter, hvor kulturen slår gnister.

LOKALE
ANLÆGS
FONDEN

Hvis du står med en idé, der kan være med til at forme de fysiske rammer for fremtidens kreative fællesskaber, er der ikke nogen grund til at vente.

Kast dig ud i det!

Læs, lad dig inspirere, og ta' kontakt, hvis du har en idé til et kulturprojekt, men mangler stedet, hvor det hele skal udfolde sig.

INTRODUKTION

Unge har lige så meget ret til at skabe kultur som alle mulige andre. 'Kulturskaber' er ikke en beskyttet titel.

Sådan lyder det fra én af de ti entreprenante unge mennesker, du kan møde i dette katalog og som alle er med til at sætte nye standarder for fremtidens kultur. De vover pelsen og kaster sig ud på dybt vand uden at tvivle på, om de er gode eller voksne nok. Forhåbentlig kan de inspirere dig til at gøre det samme.

Katalogets ti unge repræsenterer fem fællesskaber som skaber og bygger kultur på vidt forskellige måder rundt om i landet. Fælles for dem alle er dog, at de tænker i nye rum, nye strukturer, nye måder at samarbejde, skabe og bygge på. De udfordrer de eksisterende kulturrum og insisterer på, at deres bidrag til kulturen er lige så værdifuldt som det etablerede. Derfor har vi bedt dem forholde sig til forskellige aspekter af det at være kulturskaber. Vi skal høre om deres erfaringer med at søge penge, drifte, drømme, lave arrangementer, samarbejde med det etablerede, bevare gejsten, blive udfordret, starte forfra.

Kataloget skal inspirere dig til at holde fast i motivationen, finde guldkorn på byggepladsen og til at reflektere over og stille spørgsmål til din egen proces og rolle som kulturskaber. Det skal inspirere dig til at kigge i andre retninger og lære af erfaringer, der er i øjenhøjde med

dit eget projekt eller den ide, du ønsker at føre ud i livet. Og ikke mindst skal det skabe grundlag for et fælles sprog mellem dig, der sidder i kommunen, dig på den lokale kulturinstitution, og dig i vækstlaget, som gerne vil inddrage, lære af andre og være med til at skabe den næste generation af kulturplatforme.

Vi håber, at det vil bidrage til at få skabt en masse god kultur rundt om i landet.

God læselyst!

'Fundamentale' hilsner fra

NOA KJÆRSGAARD HANSEN

redaktør og skribent

& MIE JAKOBSEN

grafik og layout

TAK TIL BIDRAGSYDERNE:

SELINA CHRISTENSEN OG ASTRID HAGEMANN

RAMPEN I EBELTOFT

ELLEN HEBSGAARD OG SOFIE SANDBÆK

ADFÆRD HOS AMALIEGADE 1B I SILKEBORG

IDA KETELSEN HANSEN OG ASGER LENZ

UNGEHUSET MEJERIET I SØNDERBORG

JAKOB LUNDBYE OG MIA LODAHL CARLSEN

UNG KULT I NYKØBING MORS

ALBERT HELMIG OG SEBASTIAN BYRSTING

VOLUME VILLAGE I AARHUS

TORBEN VINTER

KULTURENS SELVSTÆNDIGE

SHOUT-OUTS TIL:

LINE DANGKEL JACOBSEN FRA LOKALE OG ANLÆGSFONDEN

for at give løbende sparring og feedback

MARTIN HOUGAARD FRA JOHNSEN GRAPHIC SOLUTIONS

for at realisere vores grafiske drømme

ANDERS BROGAARD

for indholdssparring og korrektur

KNUDS KIOSK I AARHUS

for at huse workshop og møder

DRIFT & DRIVKRAFT RAMPEN

Et Kulturfællesskab
af frivillige unge

KONTAKT

MALTVEJ 2

8400 EBELTOFT

TLF: 23 98 39 93

RAMPENEBELTOFT@HOTMAIL.COM

@RAMPENEBELTOFT

OM:

Rampen er en alkoholfri platform for unge og af unge i Ebeltoft, hvor man kan opleve kulturevents, skate, spille musik og meget andet. Rampen drives af et crew af unge frivillige mellem 16-22 år og bruges af unge i samme aldersgruppe i Ebeltoft Kommune og fra nabokommunerne. Crewet mødes hver mandag og har et årligt rådighedsbeløb gennem Ungdomsskolen, som er kommunalt støttet. Derudover søger de selv fonde til større events og får sponsoreret diverse ting fra lokale aktører.

FORENINGENS STRUKTUR:

Rampens crew består af 14-15 aktive medlemmer, der typisk er en del af fællesskabet i en 2-3-årig periode, mens de går på gymnasiet. Herudover er der en bestyrelse, hvor der, ud over repræsentanter fra projektgruppen, sidder en ungekoordinator (kasserer) ansat af kommunen med ansvar for økonomien. Initiativet til Rampen blev taget i 2013 af en flok entreprenante unge fra Handelsgymnasiet i Rønne, kulturhuset Maltfabrikken og Syddjurs Gymnasium. Særligt Maltfabrikken, som er nabo til Rampen, fungerer som en aktiv samarbejdspartner i forbindelse med sparring og events.

SELINA

19 år og SoMe-ansvarlig og har været en del af Rampen-crewet i halvandet år. Hun er tidligere frivillig på Blue Ocean Festival, Rampens største årlige event.

ASTRID

19 år og mail-ansvarlig og har tidligere siddet i bestyrelsen. Tidligere frivillig og nu booker til Blue Ocean Festival. Hun har været en del af Rampen i halvandet år.

Den gode kulturbegivenhed kan sætte gang i samtaler, skabe åndehuller midt i hverdagens mange gøremål, og pege på måder at være i verden på, som rækker ud over økonomiske og politiske interesser. Og beskueren, der selv arbejder med at skabe kultur, vil muligvis kigge på opsætningen, udtrykket og formatet og tænke: Sådan vil jeg også gøre!

Selina og Astrid er en del af Rampen, et ungemiljø i Ebeltoft, der blandt andet afholder den årligt tilbagevendende musikbegivenhed Blue Ocean Festival. I Rampen er de en del af et unikt fællesskab bestående af et crew af 16-22 årige, som skaber kultur fra bunden. De ved derfor begge to alt om, at inden en kulturbegivenhed kan udfolde sit potentiale, venter et kæmpe administrativt og logistisk arbejde. Sammen med resten af crewet skal der derfor planlægges, budgetteres, søges penge, der skal holdes møder, skrives mails og opdateres på sociale medier. Der skal sættes op, slæbes udstyr, skaffes frivillige og sørges for mad og drikke. Hvordan holder man gejsten ved lige, når man også står for hele driften? Og kan man få noget godt ud af alle de opgaver, der på papiret ser en anelse

kedelige ud? Jeg har taget en snak med Astrid og Selina om at drifte og holde fast i drivkraften i fællesskabet - fra den første mail til den fedeste festival.

CREWET ER KERNEN

Som den opmærksomme læser forhåbentlig vil opfange efter at have læst hele kataloget, så findes der rigtig mange måder at være et kulturfællesskab på. Og i sidste ende er det afgørende, hvordan fællesskabet ser sig selv. Hvordan adskiller man sig fra andre? Hvem laver vi det her for og hvorfor?

Rampen er for eksempel ofte blevet forvekslet med en ungdomsklub, men det er vigtigt at understrege, at det er noget helt andet, påpeger Astrid: *Vi ser det mere som et deltagelsessted for unge, hvor man kan være med til de events, vi laver. En ungdomsklub er meget tilgængelig på daglig basis. Vi har ikke faste åbningstider, og man kommer ikke bare lige forbi og laver sine lektier. Vi holder åbent, når vi har events eller fordi nogle fra crewet vil bruge stedet.*

Såvel som der findes forskellige måder at være et fællesskab på, er der også mange måder at omtale et fællesskab og dets engagerede på. Hos Rampen er det crewet, der er kernen. Og man fornemmer i den måde Selina og Astrid taler om det på, at navnet i sig selv bidrager til en ansvarsfølelse. De får dog også en smule hjælp fra ældre og mere erfarne kræfter, fortæller Selina: *Vi har en ungekoordinatør i bestyrelsen med en økonomisk funktion. Hun er vores kasserer og har styr på vores NemID og vores konto. Hun lægger meget vægt på, at det er vores sted, at det er crewets. Hun er der som vejleder, men ikke for at holde*

styr på det hele. Det skal vi selv klare. Hun har til gengæld også været her længere end mange af os, så hun har en del erfaring. Og Astrid stemmer i: Ud over det økonomiske, hjælper hun til, hvis der går hat og briller i et møde, eller hvis vi har brug for at evaluere noget, som vi ikke helt selv kan tage hånd om. Hun er også god til at samle tankerne og samle folk. Det har vi dog også selv været gode til at gøre. Så for det meste deltager hun bare i mødet og kommer med indspark på lige vilkår med os andre.

ALLE SKAL FØLE ANSVAR

Selina, Astrid og deres mandskab sidder altså selv på driftsposterne. Alt det, der får tandhjulene i maskineriet til at dreje rundt. Det, som selv garvede kulturmedarbejder i etablerede institutioner, kan få sved på panden over. For hvordan kan man være sikker på, at man har kompetencerne og autoriteten til at træffe selvstændige beslutninger eller lave et

budget? Astrid, der er Rampens mailansvarlige, forklarer, at hun da også i starten havde en følelse af at skulle inkludere alle synspunkter, hver gang hun svarede på en mail. Men her kom både fællesskabet og erfaring til undsætning: *Hvis der er nogle mails, jeg ikke føler, at jeg kan svare på alene eller selv tage en beslutning om - hvis vi for eksempel har fået en ide til et event eller forslag fra en kunstner - så tager jeg det med til et af vores mandagsmøder. Hvis der er noget jeg ved, at vi ikke er interesserede i, skriver jeg bare pænt nej tak. Men det har også krævet noget erfaring og øvelse at kunne vurdere det.*

Foruden en mailansvarlig, har holdet bag Rampen struktureret arbejdsopgaverne således, at formand og næstformand har ansvar for dagsordenen til deres mandagsmøder. Selina er SoMe-ansvarlig, og så har de for nylig fået en teknisk ansvarlig, der har styr på deres eventrum og på det øvelokale, de er ved at få bygget, og som på sigt skal udlejes. Derudover, fortæller Astrid, er hele fundamentet for en god drift, at alle føler

et ansvar - men at det aldrig må blive for stort. Derfor nedsætter de grupper, når der skal udføres opgaver: *Hvis vi har et upcoming event, er der et hold, der står for at få lavet promoveringsmateriale, som Selina så kan lægge ud. Vores tekniske ansvarlige har også et hold omkring sig. Og jeg sidder næsten til hvert møde sammen med 2-3 andre og laver Blue Ocean Festival, som er vores største event til september, forklarer Astrid, og Selina uddyber: *Det betyder virkelig meget, at vi har den her sparring med hinanden og at man altid har et hold bag sig, som man kan uddelegere opgaver til. Hvis man er i tvivl om noget, kan man altid tage det med på et møde. Der er altid nogen til at hjælpe eller nogle andre, der har en god ide, hvis man selv er helt flad. De fleste, der har været en del af et frivilligt projekt, kan skrive under på, at det kræver den helt rette balance mellem at have det sjovt og tage ansvar. Ellers er der stor sandsynlighed for, at projektet ikke er bæredygtigt på den lange bane. Projektet kan miste pusten og teamet**

mister gejsten. Og bare fordi man har ansvar for en driftsopgave, står og falder det ikke med, at man selv har tid og overskud, forklarer Selina: *Vi har lavet de her mindre grupper, så ansvaret bliver spredt ud, og så alle føler, at de har nemmere ved at give noget til samtalen. På den måde er der heller ikke nogen, der føler, at de er ligegyldige. For det er der virkelig ingen, der er. Alle er vigtige.*

Det er dog også ofte de enkelte arrangementer, der kan være med til både at give gejst og lægge en dæmper på den. Her påpeger Astrid endnu engang, at den interne sparring er helt afgørende: *Hvis det er gået godt eller bedre end forventet, så flyver vi, men det kan også være, der kun kom syv mennesker, og det sker jo nogle gange. Og så bliver man lidt øv-agtig. Der er det rigtig godt at have hinanden til at sparre med om, hvad der gik mindre godt. Så undgår man at gå død i det, forklarer hun.*

ÅRETS HØJDEPUNKT STARTER RUNDT OM ET BÅL

Rampens største årlige kulturevent og driftsmæssige styrkeprøve er Blue Ocean Festival, der løber af stablen i september 2023. Her bliver fællesskabet både udfordret og styrket. Folk skal have noget at spise, noget at drikke og musikerne skal have en scene at spille på. Der skal være folk til at hjælpe på dagen med alt fra at sætte hegn op, male skilte og lave visuelt blikfang - og til at sørge for, at alle har det godt. Men der er ingen tvivl om, at kernen af arbejdet omkring Blue Ocean Festival ligger i at få lavet et godt

line-up, der rammer festivalens ånd og målgruppe. Når der lægges budget og søges midler, er det derfor med musikken i centrum. De kan efterhånden trække på mange gode erfaringer fra de sidste års festivaler, og i år blev der taget hul på processen i en have rundt om et bål, fortæller Selina. *Vi sad og foreslog kunstnere på skift, til vi ikke havde flere. Så tog vi hjem på Rampen og undersøgte kunstnerne og stillede de vigtigste spørgsmål: Hvad koster de? Er det overhovedet realistisk? Er det fedt? Er det noget folk gider komme til?* Astrid påpeger, at det herfra handler om at finde en balance mellem at trække på tidligere erfaringer, men også gøre sig nogle nye: *Vi har efterhånden fået skabt et godt samarbejde med nogle bestemte bookere, som ofte har forslag til upcoming kunstnere. Så tager vi kontakt, finder ud af, hvad de koster, og begynder at søge fonde. Igen går vi her tilbage og kigger på, om der er nogen, der har støttet os før og som virker begejstrede for vores projekt. Men vi prøver også at undersøge, om der er nogle andre fonde, der gerne vil støtte noget helt nyt. Måske støtter de frivilligt arbejde eller et alkoholfrit projekt som vores.*

Søger I bredt til drift eller er det mere oremærket bestemte dele af festivalen?

*Der er mange fonde, der skriver, at de fokuserer på frivilligt arbejde, så der lægger vi vægt på alle de frivillige i crewet og alle dem, der hjælper med på dagen. Nogle fonde har fokus på bæredygtighed, og så er der også nogle, der ikke har et tydeligt fokus. Her må så vi vurdere, hvad vi mangler midler til, eller om vi kan tilpasse os fondens fokus. Til gengæld gør de det helt selv, fortæller Astrid: *I år havde vi en kunstner mindre og derfor lidt flere penge til hvert navn. Vi søger sjældent ret store beløb, men deler det i stedet ud på mindre poster. Jeg har for eksempel prøvet at søge Tuborgfondets nye pulje, der støtter friv-**

*illigt arbejde. Den fik vi ikke, og det var, fordi jeg havde misforstået noget. Men så prøver man igen, fortæller hun og Selina uddyber: *Overordnet set lægger vi selv budgettet, for det er os, der sidder med bookingerne. Og så ud fra hvad de koster, kan vi bygge videre og kigge på, hvad vi skal bruge til mad, pynt og lignende. Så vi får sparring og hjælp til de store rammer, men vi er selv en meget stor del af det.**

VI LÆRER MEGET AF HINANDEN

At lave kulturbegivenheder kræver et vist overblik og en god portion koldt vand i blodet, for uanset om du er grøn eller erfaren, frivillig eller etableret, vil du næsten altid opleve at komme ud på dybt vand. Du kommer til at påtage dig driftsopgaver, du ikke har prøvet før og som kan føles uoverstigelige. Ofte går tingene heller ikke helt som planlagt. Derfor er der, som Astrid påpeger, rigtig meget learning by doing: *Jeg har aldrig lavet sådan noget her før, så derfor må jeg sparre med nogle, der har noget erfaring. Det kan være overvældende at skulle tage en beslutning, om man for eksempel skal sige ja til en kunstner, der koster mere, end hvad budgettet rækker til. Eller hvis der ikke kommer nogen til vores events. Men så må man jo igen kigge på, hvad vi har gjort forkert, eller hvad vi kan gøre anderledes. De på papiret lidt kedeligere opgaver kommer man heller*

ikke uden om, hvis man vil skabe kultur. Det er en del af det. Og det er der, man for alvor lærer noget, mener Selina: *Vi skal lægge noget arbejde i at lave det, vi gerne vil lave. Vi lærer meget af hinanden, for vi har jo ikke så mange andre at trække på. Og hvis vi får et afslag fra en fond, så må vi prøve på en anden måde næste år.*

Har I gode råd til andre, der kunne være interesseret i at starte deres eget kulturfællesskab?

Vores samarbejde med hinanden er virkelig altafgørende. At vi har det her crew, der engagerer sig. Det ville være uoverskueligt at stå alene to eller tre personer. Vi har et godt hold, der også gider at deltage i de mere kedelige ting, og vi er enige om at skubbe hinanden lidt på vej, hvis ting går skævt. Det er virkelig vigtigt at have nogen at læne sig op ad, understreger Astrid. Selina giver et eksempel på, hvordan crewets samarbejde er

baseret på initiativ og lyst til at hjælpe hinanden: *Jeg havde svært ved at overskue promoveringen af Blue Ocean på grund af eksaminer, og så der var en, der skrev: Skal vi ikke lige tage det den her periode, hvor du har meget at se til? Så skriver de måske med spørgsmål, men ellers er mange gode til bare at springe ud i det. Det er vigtigt at komme ud over sin komfort zone.*

FRIVILLIGHED OG FAMILIE-FØLELSE

Der er ingen tvivl om, at Rampen i Ebeltoft besidder en helt særlig ånd og at de frivillige unge ofre sig for hinanden og virkelig brænder for både at gøre stedet til deres eget, men samtidig at åbne det for andre. Men hvordan er de lykkedes med at skabe et sammenhold, hvor ingen føler sig hverken overbelastet eller ligegyldig? Ifølge både Astrid og Selina har især frivilligheden meget at skulle have sagt. Der skal ikke være nogen, der føler, at de gør noget af pligt: *Selvfolgelig skal man deltage i møderne så meget man nu kan, men det er ikke sådan, at man får fravær, hvis man ikke gør. Det er og skal være drevet af lyst. Noget af det, der driver mig, er, at jeg rigtig gerne vil lave noget for andre. Jeg vil gerne lave nogle fede events, der tiltrækker folk og skabe et hyggeligt og godt miljø, siger Astrid. Selina fortæller, at de sociale initiativer*

også i høj grad er med til at øge sammenhængskraften og følelsen af, at man er der for hinanden: *Vi laver også bålhygge og er på crew-ture. Vi har for eksempel været i Berlin, hvor vi fik inspiration til nye ideer til Rampen, til udsmykning og events, og der lærer vi hinanden godt at kende, fordi vi er sammen 24/7. Man bliver som en lille familie og føler sig i trygge rammer.*

Apropos trygge rammer: Hvad betyder det for jer at have jeres eget fysiske sted?

Det betyder meget at have et sted, vi kan passe på og tage hånd om. Vi laver ofte små ændringer, og når vi gør det, kan vi hver især se vores små aftryk. Den dag, man vælger ikke at være en del af Rampen mere, kommer man måske tilbage nogle år efter, og så hænger der stadig den lampe, eller der står stadig den sofa, som man var med til at hente

*eller sponsorer. Det er fedt, at Rampen som fysisk sted udvikler sig gennem tiden alt efter crewets visioner for stedet, fortæller Selina. Astrid er enig og understreger vigtigheden i at gøre stedet til sit eget: *Rampen er efterhånden så personlig, at det er blevet vores andet hjem, og det kan man mærke, lige så snart man træder ind ad døren. Stedet har sjæl, og det kan vi takke tidligere og nuværende medlemmer for at skabe.**

REFLEKSION

- * Hvordan tager man skridtet til at blive en del af at drive et ungdomssted, hvis man er helt grøn?
- * Er der nogen opgaver i forbindelse med at være en del af et ungemiljø, der skræmmer dig?
- * Hvordan fungerer du i et projekt? Har du det bedst med at have meget ansvar og uddelegere eller at have en mere løs rolle?
- * Hvad er det vigtigste for dig for at bevare den gode energi i et projekt?
- * Hvis du allerede er en del af et projekt, har I så overvejet, hvordan I kan styrke det sociale sammenhold og fællesskabet?

Ungehuset Mejeriet

AKTIVITETER & SAMARBEJDE

ADFÆRD

KONTAKT:

AMALIEGADE 1B,

8600 SILKEBORG

ADFAERDKUNST@GMAIL.COM

@ADFAERD

Silkeborgs
Aktivistiske kunst-
& Kultur facilitatorer

OM:

Adfærd er en forening med base i Silkeborg, der arbejder med at formidle og facilitere kunst og kultur. Foreningen blev stiftet i 2021 og afholder blandt andet litteraturarrangementer med forfatteroplæsninger og åben scene-konceptet POESI/PROTEST. De står også for udsmykningen af ungekulturhuset Amaliegade 1B, hvor foreningen holder til.

FORENINGENS STRUKTUR:

Adfærd består af Ellen og Sofie, der selv står for al aktivitet, organisering og administration. De har base i ungekulturhuset Amaliegade 1B i Silkeborg, som er under en kommunal bevilling. Selve driften af huset er delvist finansieret af Østjysk Vækstfond, og løntimerne kommer fra Silkeborg Kommune. I huset holder Adfærd til sammen med en række andre projekter af unge, der kredser om alt fra musik til ungdomspolitik og smykkeworkshops. Amaliegade 1B huser omkring 10 forskellige fællesskaber og har mødelokaler, øvelokaler, deres eget køkken og fællesspisning én gang om ugen.

ELLEN

20 år og medstifter af foreningen Adfærd og har været i Amaliegade 1B i 4 år. Ellen er desuden en del af Den Grønne Ungdomsbevægelse, som også har base i huset.

SOFIE

20 år og medstifter af foreningen Adfærd og har været i Amaliegade 1B i 3 år. Sofie er ligeledes en del af Den Grønne Ungdomsbevægelse.

Når det lokale bibliotek, museum eller kulturcenter udkommer med kataloget for semestrets mange kulturelle events, er der typisk tænkt en række kernemålgrupper ind i både indhold og formidling. Og når man som etableret kulturinstitution i mindre byer arbejder med kernemålgrupper, har det ofte den utilsigtede effekt, at mange af byens potentielle kulturbrugere ender med at stå uden kulturtilbud. Og hvad stiller man så op? Man starter sit eget!

Ellen og Sofie har skabt foreningen Adfærd, et kunst- og kulturprojekt med base i ungekulturhuset Amaliegade 1B i Silkeborg. Der er nemlig mange i deres omgangskreds, der gerne vil kulturen, men som ikke nødvendigvis føler sig set eller inkluderet i det etablerede *kulturrum*. Når de laver arrangementer, har de derfor et altovervejende fokus på at gøre det i rammer, der inviterer til samtale og dialog.

Måske har du også lyst til at lave dit eget arrangement? Organisere en forfattersamtale eller en kunstudstilling? I så fald: Kast dig ud i det! Det er de to kulturskaberes bedste råd, da jeg møder dem til en snak om deres erfaringer med at samarbejde og lave kulturprojekter.

INGEN LUKKEDE DØRE

Nogle kulturhuse har en fælles agenda og et fællesprojekt med en fælles kerne. Andre fungerer snarere som en base for en række forskellige projekter med hver deres kerne. Sådan er det i Amaliegade

1B i Silkeborg, hvor cirka 10 forskellige projekter af både politisk og kulturel karakter holder til. Men det betyder dog ikke, at huset ikke også faciliterer et sammenhold på tværs af dets brugere, fortæller Ellen. Faktisk er det en væsentlig pointe, at man i sit projekt forholder sig til huset og alle dem, der bruger det: *Man kan ikke lukke en dør, reservere et lokale eller lukke nogen ude. Man må gerne arbejde på sin egen ting, men på en måde er man hele tiden i dialog med husets brugere. Når vi har nogle brugere, der isolerer sig, så prøver vi at hive dem ind i fællesskabet og invitere dem til fællesspisning. Det er meningen, at der gerne skal opstå de her synergier.*

Hvad skal man i første omgang overhovedet gøre for at blive en del af husets brugergruppe?

Der har været mere faste rammer, hvor man helst skulle komme med et projekt, som bidrager til et fællesskab, men det bliver mere og mere sådan, at man også bare kan komme og være her. Jeg har for eksempel siddet og skrevet SRP her og læst op til eksamen., fortæller Sofie.

Fordi huset udgøres af forskellige projekter med forskellige agendaer og udtryksformer, er der heller ikke nogen formel styregruppe. Der er snarere tale om en forholdsvist flad struktur, hvor det i stedet bliver husets ugentlige fællesspisning, der danner ramme for dialog mellem kernebrugerne om de fælles visioner for stedet, forklarer Sofie: *Det er tit til fællesspisningerne, at vi får sat nogle rammer, og det er der, hvor der opstår nye idéer. Så er vi tre, der er ansat her fire timer om ugen. Rollen går på at rydde lidt op, vise rundt, byde folk ind. Simple værtskabsopgaver, men som gerne skulle gøre, at folk får lyst til at være her.*

SYSTEMET KAN VÆRE SLØVT OG LANGSOMT

Som med så mange andre kulturelle fællesskaber og projekter under pandemien, blev Amaliegade-projektet også testet i den tid. Og selvom mundbindet blev taget af, og de nu har en følelse af at være landet igen, er der i stedet andre, mere bureaukratiske foranstaltninger, som udfordrer husets fremtid – ungekulturhuset er nemlig lige nu på en treårig projektbevilling, som udløber til januar, fortæller Sofie, der ikke ved, hvad der kommer til at ske herefter.

Hvorfor det vigtigt, at I får lov at beholde jeres eget fysiske sted?

Der er en sammenhæng i det, der sker hernede. Folk er begyndt at lære hinanden at kende. Det er jo tanken med at være sammen i huset i stedet for at sidde derhjemme. Vi kan bruge hinanden og huset til at udveksle idéer og erfaringer, forklarer Sofie.

Amaliegade er et udmærket eksempel på, at der er både fordele og ulemper i den dynamik, der opstår, når de såkaldt voksne faciliterer de såkaldt unges kulturelle udfoldelser. For Sofie og Ellen er fordelene, at samarbejdet giver adgang til midler, erfaring og netværk. De har også en kontaktperson og sparingspartner på biblioteket. Men der er uden tvivl også ulemper, påpeger Ellen: *Systemet kan være sløvt og langsomt. Og vi har ikke nogen papirer, uddannelse eller noget andet, der viser, at vi*

er formelt anerkendt i systemet. Det, vi får af muligheder og arbejde, er noget, vi får lidt på trods af, at vi er unge mennesker. Men filmen knækker jo ofte dér, hvor de voksne tror, at de kan skabe noget for unge uden at involvere dem.

Den skarpe opdeling, der ofte laves mellem ung og voksen, ender nemt med at blive uhensigtsmæssig. Og man fristes til at spørge sig selv, hvad det overhovedet vil sige at være ung? Er det alderen, der definerer det? Eller modsætningsforholdet til at være en del af det etablerede? Er man ikke voksen, når man som 20-årig tager et stort ansvar og skaber nye kulturtilbud i byen?

Ellen er i hvert fald ikke i tvivl om, at det kræver handlekraft og stædighed at ophæve forestillingen om, at højere alder er lig med højere kvalitet: *Vi er nødt til at insistere på, at de kulturelle rum også tilhører os, og at vi ikke nødvendigvis ved eller kan mindre, fordi vi er unge.*

DET SKAL VÆRE RART FOR ALLE

Udover at få løntimer for at hjælpe til med de praktiske ting i huset, har de også nogle timer til at drive Adfærd, hvor de driver og udvikler kulturarrangementer målrettet unge og personer, der generelt ikke føler sig favnet i de mere klassiske

gode vinkler, men som føler sig uden for det etablerede.

Så hvordan adskiller Adfærds arrangementer sig fra de etablerede?

Grundtonen har hele tiden været, at det skal være rart at være i for alle. Det skal være favnende, men heller ikke være et børnehavenprojekt. Det skal være et højt, fagligt niveau og dygtige mennesker.

En 16-årig kan også godt forstå, hvad Caspar Eric siger, og få en masse ud af det understreger Ellen, og Sofie tilføjer:

Vores oplevelse er også, at de arrangementer, vi holder, bliver helt specielle, fordi der opstår et rum, hvor der er plads og intimitet. Vi prøver at gøre noget ud af, at det ikke er et publikum, men at det er deltagere, der kommer til vores arrangementer.

Og følelsen af ligeværd er også noget, de inviterede aktører oplever, forklarer Sofie videre: *Da vi havde Jonas Eika og Caspar Eric ude, oplevede jeg, at begge forfattere syntes, det var enormt rart at træde ind i et format, som ikke var alt for hierarkisk eller klinisk, som nogle kulturrum kan være. Derfor har vi også andre forventninger til dem, der kommer ud – om autenticitet og at de tager stilling. De kan ikke bare stille sig op og svare på en række spørgsmål.*

Ellen stemmer i: *De synes, det er fedt at komme ind i et lidt mere frit og åbent format. De spiser også med til vores fællesspisning, og det er med til at skabe et intimt rum for både forfattere og deltagere.*

kulturtilbud i kommunen. *Vi har en provinsvinkel, der handler om, at der mangler god og ambitiøs ungekultur herude, og vores analyse af de eksisterende kulturrum er, at der er mange, der bliver sat af, fordi der opstår hierarkier, påpeger Ellen.*

Og det er ikke, fordi der ikke skal være plads til de ting, der foregår på biblioteket, på museer og lignende, men det er vigtigt at stille spørgsmål ved deltagelsesmulighederne i netop de rum, fortsætter Ellen: *Hvem føler sig velkomne og trygge, hvordan er det indrettet, hvem føler, at der et arrangement for dem? Det er lidt udfordringen med den kultur, der udbydes i Silkeborg. Vi er jo selv ret ressourcestærke, unge kvinder. Men vi har en oplevelse af, at der er nogle af vores venner, som egentlig gerne vil det med kultur, og som har masse*

Behovet for at skabe et alternativ til det etablerede opstod hos de to kulturfacilitatorer allerede, da de begge blev aktive i Den Grønne Ungdomsbevægelse, inden Adfærd kom til verden. Og det er heller ikke usandsynligt, at gåpåmodet har fået et godt skub her: *Vi er bare skidetrætte af ikke at blive taget seriøst. Så i stedet for at blive ved med at møde op til de her biblioteksarrangementer, hvor man enten ikke kan stille spørgsmål eller er 40 år yngre end alle andre, og vinklen måske ikke har relevans for os, så har vi lavet vores egne arrangementer, hvor folk som os kan være med, hvor det er gratis, og hvor vi nemmere kan skabe en fællesskabsfølelse. Men som er af lige så høj kvalitet som det etablerede, forklarer Ellen og understreger: Vi har en del organisatorisk erfaring, og jeg tror også, det er en af grundene til, at vi har haft meget succes med at bygge ting op. Vi ved lige så meget som mange voksne, der arbejder med kultur.*

ET TWO-WOMAN SHOW

Når Ellen og Sofie udtænker og former deres arrangementer, starter de ofte med at kaste en masse idéer op i luften. Skal der laves et glimmerrum på den lokale Højland Litteraturfestival, som biblioteket arrangerer årligt? Skal der males en væg i Amaliegade? Det var også sådan, at Adfærd blev etableret i 2021, hvor de fik skabt et grundlag for deres oplæsningskoncept POESI/PROTEST og deres forfatteraftener.

Adfærd har desuden fået etableret et samarbejde med biblioteket, som gør, at de bliver hevet med ind i nogle rum, hvor de ellers ikke ville være blevet inviteret ind, fortæller Sofie: *Det startede som en idé om, at vi måske kunne have*

en lille ting på festivalen, og nu har vi pludselig vores helt eget program og vores egen scene, hvor Glenn Bech er på som hele festivalens største programpunkt.

Og der står I også selv for det hele?

Ja, vi er altmuligkvinder, står for alt det lavpraktiske med invitationer, søge penge, stå i baren og rydde op bagefter. Vi laver også selv grafikken og slæber møblerne. Og vi skal selv interviewe Glenn Bech. Så det er et two-woman-show.

For et kulturprojekt, der bryster sig af at være et alternativ til det etablerede, kan det måske virke en anelse specielt, at de takker ja til at blive en del af en begivenhed arrangeret af en af byens største kulturinstitutioner, og det lå da heller ikke i kortene, forklarer Ellen: *Havde du spurgt mig sidste år, ville jeg have sagt, at jeg aldrig skulle holde et arrangement, der koster penge med en stor scene, hvor publikum ikke kan deltage aktivt og stille spørgsmål. Men det er også spændende at se, hvor meget vi som forening kan bære, og om vi faktisk kan lykkes med at skabe mere intimitet og kontakt med deltagerne, selvom scenen er høj og lokalet stort. Biblioteket har givet os fuldstændig frie tøjler. Det er ambitiøst og dejligt, at de stoler på, at vi kan gøre det lige så godt.*

Og man fristes til at spørge: Måske endda bedre?

DET ER NEMMERE, END MAN TROR

Uanset om man får lov at komme under vingerne på de etablerede eller står for det hele selv, så har Ellen og Sofie ét råd, der er værd at huske på, hvis man er nysgerrig på selv at skabe kultur og lave arrangementer: Det er nemmere, end man tror.

*Man kan sagtens bare skrive til forfatterne eller forlagene. Og så skal man huske, at unge har lige så meget ret til at skabe kultur som alle mulige andre. 'Kulturskaber' er ikke en beskyttet titel, slår Ellen fast, mens Sofie også mener, at det er vigtigt med et sympatisk og motiveret projekt: *Det behøver ikke være politisk, men der findes meget velvilje**

derude, hvis man begrundet, hvorfor projektet er vigtigt. Og man må gerne have sig selv med i det. Det har vi haft, så det bliver også meget personligt. Når vi føler, at der er et rum, der ikke bliver udfyldt, er det jo, fordi vi ikke selv ser os repræsenteret i den etablerede kulturverden.

Og så er der naturligvis de mere administrative opgaver, som man skal huske at tænke ind, tilføjer Ellen: *Der er rigtig meget arbejde i at have overblik over mails, over SoMe, kommunikation og det økonomiske. Nu er vi jo også blevet en forening, og der skulle laves CVR og oprettes en NemKonto. Den del er der nogen, der skal tage på sig. Det kan man jo så skiftes til, som vi gør. Og nogle gange går tingene galt, men det betyder jo ikke noget på lang sigt. Det er okay at prøve noget af, siger Ellen – og det gælder også, når der skal søges penge, tilføjer Sofie: *Vi har søgt til**

alle forfatterne og fået penge fra blandt andet Statens Kunstfond. Og så har vi søgt Tuborgfondets Drømmepulje til et arrangement og fået afslag. De mente ikke, at der var nok fokus på demokrati. Men det kan vi så huske at have med til næste gang, vi søger den. Det handler jo også om lige at lære det med fondsansøgninger.

Afslutningsvist peger Ellen på en række gode spørgsmål, man kan stille sig selv som arrangør af et kulturrangement: *Skal rummet være intimt eller professionelt? Hvor lang tid skal arrangementet vare? Måske synes man personligt, at noget kunne være interessant at tage op i en forfattersamtale, men giver det mening for alle andre? Man skal have øje for sin målgruppe, og hvem man snakker og henvender sig til.*

Og var det ikke nok, får du her et par ekstra fra redaktionen:

REFLEKSION

- * Hvilken type arrangementer vil I gerne lave, og hvad skal ambitionen med arrangementerne være?
- * Tænk over formatet: Tid og sted? Samtale eller oplæg? Dialog eller spørgsmål?
- * Hvem henvender I jer til? Hvordan når I ud til jeres målgruppe? Hvordan taler I til dem?
- * Hvis du har svært ved at komme i gang, så tænk på, hvad der er det værste, der kunne ske – og er det så slemt?
- * Er der nogen etablerede institutioner i dit lokalmiljø, I kan bruge til sparring eller eventuelt samarbejde med?

EN DEL AF NO GET STØRRE

UNGEHuset MEJERIET

UNGEKULTURhus
UNDER
SØNDERBORGHUS

KONTAKT:

LØNGANG 2

6400 SØNDERBORG

TLF.: 27 90 37 10

WWW.UNGEHUSMEJERIET.DK

@MEJERIETSONDERBORG

OM:

Mejeriet er et ungdomskulturhus i Sønderborg for og af unge mellem 15 og 30. Huset har sin egen selvstændige og prisbelønnede bygning med køkken, lounge, koncertsal, lydstudie, krea-rum, mødelokaler og en udendørs gård. Her laver de alt fra smykke-workshops til koncerter, løbeklub og sexlegetøjsbingo.

HUSETS STRUKTUR:

Mejeriet ligger lige ved siden af og hører økonomisk og administrativt under Sønderborghus, der er Sønderborgs lokale kulturcenter med koncertvenue og kreative værksteder. Mejeriet har dog sit eget selvstændige husråd, der består af en gruppe på cirka 20 unge brugere, som mødes jævnligt og planlægger arrangementer. Der har tidligere været ansat to studentermedhjælpere.

Ida

28 år og kulturmedarbejder i Sønderborghus og den eneste, der er ansat til at være fast på Mejeriet. Står for diverse afviklingsopgaver, koordinerer den frivillige arbejdskraft, er bindeled til kommunen og tovholder for Husrådet og for deres tilknytning til ungenetværk rundt om i landet.

Asger

21 år og frivillig bruger af ungehuset og frivillig i Husrådet. Har bl.a. været med til at bygge Mejeriets lydstudie og har startet en album-lytteklub.

Noget af det smukke ved det danske forenings- og kulturliv er, at hver eneste institution, projekt og fællesskab er unikt forankret i det lokalmiljø, det er placeret i. I de mindre danske byer er der sjældent plads til mere end en enkelt eller et par af de samme typer institutioner, så man er ikke i konkurrence med hinanden, men kan til gengæld bruge hinanden til sparring og samarbejde. Måske kan der i nogle tilfælde ligefrem være et potentiale i at lade ét fællesskab vokse ud af et andet? Og hvordan administrerer man i så fald det?

Ungekulturhuset Mejeriet i Sønderborg hører under kulturcentret Sønderborghus og er et godt eksempel på et fællesskab, der hører ind under en anden organisation, men har sin egen bygning og sin helt egen identitet. I sådan et samarbejde er der naturligvis den risikofaktor, at man som ung kulturskaber mister selvbestemmelse. For Mejeriet har samarbejdet dog primært været positivt: at der er andre, der tager sig af baren og økonomien, frigiver nemlig energi til at skabe arrangement-

er og lave de ting, de unge brænder for. I det følgende kan du møde Asger og Ida, der fortæller om Mejeriets Husråd og deres erfaringer med at samarbejde med et modersted.

HJÆLPEN ER ALTID NÆR

Som det allerede er blevet pointeret tidligere i kataloget, er det en kunst at finde den helt rette balance, når en etableret kulturinstitution skaber rammerne for den næste generation af kulturskabere. Sidder kontaktpersonen ved kommunen, kan hjælp og sparring være langt væk, men kommer man tættere på, hvor de unge selv er, er der større potentiale for, at der opstår synergi. Det er Idas klare fornemmelse efter først at have været ansat som ungekoordinator i Sønderborg Kommune og nu som kulturmedarbejder hos Sønderborghus: *Det er meget nemmere for mig at hjælpe de unge med at få deres visioner ud som kulturmedarbejder. I det hele taget betyder det meget at have Sønderborghus, fordi de har nogle ressourcer og nogle erfaringer,*

som vi ikke har her. Der er altid nogen, vi kan trække på, hvis vi vil have gjort noget mere professionelt.

Men risikerer man ikke at tage noget af ejerskabet fra Mejeriets brugere?

Det er jo fedt, når de unge tager ejerskab, men det er også en balance, og det er rart, at man for eksempel nemt kan afholde workshops med hjælp fra en professionel fra Sønderborghus, der er god til at arbejde med ler eller lave croquis. Eller få hjælp til fadølsanlægget og teknikken.

For Asger handler det også om, hvilket ejerskab man selv påtager sig: *Nu er jeg også ret dybt inde i maskineriet, så jeg ved godt, hvordan mange af de praktiske ting hænger sammen, og jeg synes jo, at vi har ret meget indflydelse. Og Ida er rigtig god til bare at lade os gøre ting, uden at der skal spørges om lov.*

Så hellere bede om tilgivelse bagefter?

Ja, det er lidt den tilgang, vi har til det. Jeg har altid haft et ideal om, at det skulle være helt ungestyret, men på den

anden side gør den her model også nogle ting nemmere. Derfor er det svært at brokke sig, fortæller Asger.

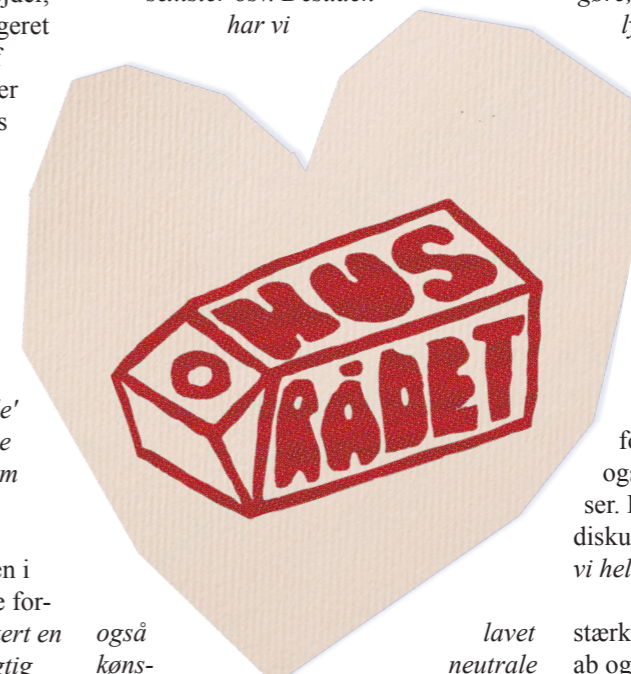
HUSRÅDET ER MEJERIETS HJERTE

Da Ida for to år siden startede som ungekoordinator og siden kulturmedarbejder, er der kommet en meget mere engageret brugergruppe på Mejeriet. En del af det handler blandt andet om, at der er nedsat et såkaldt husråd, som mødes hver anden uge og planlægger ting. De kalder sig selv en forening, men er det egentlig ikke, forklarer Asger: *Vi er ikke konstitueret og har en meget flad struktur. Vi er bare en flok på 10-12 virkelig aktive unge. Og i Husrådet er vi i alt 20. Normalt handler vores møder om, 'hvad skal vi gøre med det her lokale' eller 'hvad skal vi bruge vores penge på.' Så man kan nok kalde os en form for styregruppe.*

Ifølge Ida har det da også haft en stor betydning for drivkraften i Mejeriet, at der er blevet skabt mere formaliserede rammer: *Det er helt sikkert en stor force. I lang tid var der ikke rigtig nogen, der brugte huset, der manglede en kerne. Der skal være nogen, der har en ejerskabsfornemmelse, men som også kommer med idéerne. På den måde er Husrådet virkelig hjertet.*

Udfordringerne med at lokke unge til at bruge Mejeriet før Husrådet, handlede blandt andet om, at de ting, der skete i huset, blev igangsat i kommunalt regi og ikke af brugerne selv, forklarer Ida: *Hvis jeg skulle have noget viden ud af nogle unge mennesker, så kunne jeg samle dem på Mejeriet og lave en workshop, og så fik politikerne deres svar.*

Det kom oppefra og ned, nu kommer det mere nedefra og op, hvilket giver en helt anden fornemmelse. At de har deres helt eget fysiske sted, har samtidig bidraget til, at Husrådet har haft nogle tydelige rammer at arbejde ud fra. De kan lave deres egne regler, sætte deres egen dagsorden og bruge huset, som de har lyst til, tilføjer hun: Vi har for eksempel husregler hængende – man tager hensyn til hinanden, er ikke racister, sexist osv. Desuden har vi

også køns-toiletter.

koncepter, som Sønderborghus nok ikke ville indføre. Vi har lavet vores tre gruppelokaler om til ét grupperum med tavle og TV, det andet er lavet til krea-rum, og det tredje er lavet til lydstudie.

lavet neutrale

Det er to

TILLID OG TILTRO

Selvom Mejeriet som platform administreres af Sønderborghus, og at der derfor er visse overordnede rammer for

budget og brug, er der stor lydhørhed og velvillighed, når de unge beder om hjælp eller har forslag til forandringer og forbedringer, fortæller Ida: *Jeg får nærmest bare lov til at bruge de penge, jeg vil. De har tillid til, at jeg sammen med Husrådet ved, hvad der skal bruges penge på, og hvad der er nødvendigt. Vi fräser ikke, og vi prøver altid at gøre tingene gratis eller så billigt som muligt. Hvis vi spørger, om noget kan lade sig gøre, så synes de næsten altid, at det lyder fedt.*

Mejeriets budget er muligvis ikke prangende, men hjælpen kommer i mange afskygninger og ofte også i form af mere konkrete håndsregninger. Det har både Ida og Asger haft gavn af i år: *Sønderborghus har lige sendt tre af os fra Husrådet til SPOT Festival sammen med Ida med alt betalt, og det synes jeg virkelig, der er fedt, fortæller Asger og peger på, at der da også kan opstå små uoverensstemmelser. For eksempel havde de for nylig en diskussion om studiepriser: Men det kom vi heldigvis godt ud af!*

Samarbejdet er baseret på en stærk tiltro til, at Husrådet i fællesskab og i samarbejde med Ida finder de bedste løsninger. Det er dermed lykkedes for Sønderborghus at bidrage til en fortælling om de unge kulturskabere som selvstændige aktører, der laver kultur på egne præmisser og tager ansvar. Selv når udstyret er dyrt, er tilliden i top, understreger Ida: *Asger foreslog, med inspiration fra Jazzhouse i Kolding, hvor man har givet kurser til unge brugere, at det kunne være fedt, hvis Husrådet selv kunne bruge lyd- og lyspulten og dermed opkvalificere sig selv, så man ikke behøver at hyre en tekniker ind. Det var de også bare med på i Sønderborghus!*

DET SKAL VÆRE SJOVT AT VÆRE MED

Sønderborghus har også foreslået Asger og de andre fra Husrådet, at de kunne få lov at være bookere og selv finde de kunstnere, der skal optræde, men her mener Asger også, at det er vigtigt at finde en balancegang i, hvor meget man tager på sig: *Jeg er sikker på, at hvis nogen har lyst, så kunne det sagtens lade sig gøre. Men det er ikke lige mig. Og man kan jo også slide sig selv op, hvis man påtager sig opgaver, man ikke rigtig brænder for.*

Så hvad er vigtigt at huske, hvis man selv gerne vil involvere sig i Mejeriet eller noget lignende?

Man skal tage de opgaver, man kan overskue. Det vigtigste er, at man synes, det er sjovt at være med. Det skal ikke føles som en byrde, fastslår Ida.

Mejeriet havde indtil for nylig to studentermidhjælpere ansat, men da de blev skåret fra budgettet, måtte ungeshuset også skære på de faste, bemandede åbningstider. Her foreslog nogle af de frivillige, at man kunne lave et vagtskema, fortæller Ida: *Men det var jeg virkelig skeptisk overfor. Hvis først det bliver sådan en skal-opgave, så kan man miste lysten og energien. Motivationen for at være en del af sådan noget som Mejeriet, skal være, at man har det pissehyggeligt, megasjovt og udfolder sine interesser,* siger hun, og Asger supplerer: *Jeg har lavet meget rovsygt foreningsarbejde før, som jeg har lavet, fordi jeg har følt, at jeg skulle. Så man skal have det sjovt med det. I sidste ende er man frivillig. Man skal være tilfreds med det, man får gjort og passe på ikke at køre død i det.*

Ida er ansat til at hjælpe med at rammesætte og vejlede, men mener, at der er en hårfin grænse, når det kommer til, hvor meget hun skal blande sig i,

hvad og hvor meget brugerne selv tager på sig: *Man kan selvfølgelig godt skubbe lidt og sige, 'hey, jeg har lagt mærke til, at du er god til at tegne, kunne det ikke*

teret ved tre-fire husrådsmøder årligt, hvor de pitcher en idé eller fortæller nogle ting. Og for at vise, at de er der. Hvis de unge nu er utilfredse med mig, så er

være sjovt at lave et event, hvor du gav tegne-fifs på skærmen, og så prøvede folk at tegne efter.' Man må jo gerne hjælpe folk i den rigtige retning.

Og faktisk er det her Idas arbejde giver allermost mening, fortæller hun: *Det er, når jeg ser, at nogen virkelig synes, det er fedt. Det kan for eksempel være folk, som aldrig har optrådt før, der optræder til vores open stages.*

VENDER HVER EN KRONE

Ida er det primære bindeled mellem Mejeriet og Sønderborghus, så selvom hun lader de unge tage styringen, blander hun sig mere end det lokale kulturcenters ledelse, der mest af alt forsøger at holde sig så langt væk som muligt – for ikke at skræmme de unge væk: *De er repræsen-*

det jo også Sønderborghus, de skal gå til.

Det er også Sønderborghus, der sørger for, at husrådet har penge på lommen, for det skal der trods alt også til for at få hjulene til at køre rundt. Men mon ikke Sønderborghus er imponerede over, hvad Mejeriet får ud af meget få midler: *Vores eget budget er jo et engangsbeløb på 50.000 kr., som vi har formået endnu ikke at bruge på tre år,* fortæller Asger og Ida uddyber: *De unge vender virkelig hver en krone og bruger pengene fornuftigt. Men vi har for eksempel også fået meget udstyr fra Sønderborghus, da vi lavede lydstudiet. Og så har vi skaffet midler ved at lave et kæmpestort bingo, hvor alle indtægter gik til Husrådet.*

Ud over en workshop med en kunstner, der blev finansieret af en pulje ved kommunens Ungdomsråd, har der ikke været det helt store behov for at søge eksterne midler, siger Asger:

Det er jo nogle meget store beløb, man søger ved mange puljer, og det behov har vi ikke helt haft. Vi har for eksempel allerede en bygning, og vores projekter og arrangementer er ikke rigtig i den skala. Vi laver en masse små ting, som ofte ikke koster så meget, i stedet for at lave én stor ting. Hvis vi nu lavede en festival hvert år, så skulle der helt sikkert søges penge til det.

Spørger man Ida, er der dog potentiale til at udvide Mejeriets geografiske horisont, og det vil formentlig kræve flere midler, end dem de har til rådighed lige nu. Her kommer desuden et andet og meget aktuelt uanfællelskab på banen: *Vi prøver lige nu at få nogle fra det tyske mindretal med i Ung Kult-netværket, som vi også er en del af, og det er særlig relevant for os, fordi der her er nogle fonde, som man kan søge til samarbejde på tværs af grænsen. Her hjælper Ung Kult-netværket virkelig med at få os til at tænke større.*

Og hvem skulle så stå for at søge de midler?

Det ville nok være mig, men idéerne ville komme fra de unge i husrådet, forklarer Ida og uddyber: *De unge skal helt klart være en del af processen. Der skal også være noget læring i det.*

UNDGÅ MICRO-MANAGEMENT

Mejeriets Husråd har valgt at fokusere på arrangementer og tiltag, der er i en størrelsesorden, hvor alle kan byde ind, og hvor det ikke kræver en alt for lang planlægningshorisont. Og det er der en helt særlig grund til, mener Ida: *Når man har med unge frivillige at gøre, så kan man ikke planlægge noget et halvt år i forvejen. Måske er der noget federe at*

lave den weekend, eller folk er ude at rejse. Hvis vi holdt festival om et år, så er der måske kun tre af de husrådsmedlemmer tilbage, der har været med på projektet. Derfor har både Asger og Ida også et godt råd til andre unge, der gerne vil lave deres egne kulturarrangementer: Det skal være overskueligt.

Det ville jo være forfærdeligt, hvis det var sådan, at man kunne misse en deadline og dermed ikke få sit arrangement med i kalenderen. De ting, vi gør, er meget spontane, understreger Asger og Ida følger op: Det skal være lige til. Man kommer med sin vision, og så gør jeg sammen med Husrådet, hvad vi kan for at hjælpe det på vej.

Ungefællelskaberne kan lære mange ting af hinanden, og selvom der tit er forskellige agendaer og ambitionsniveauer, kan inspirationen fra andre måder at skabe kultur på bidrage til, at ens eget projekt bliver bedre. Men også

etablerede institutioner og lokale aktører, der gerne vil udvide deres målgruppe og involvere de unge, kan lære noget af steder som Mejeriet og det samarbejde, de har med Sønderborghus.

For Asger er det vigtigste, at man stoler på de unge og ikke laver micro-management, mens Ida påpeger, at det, der har gjort Mejeriet bedre, netop er, at det er baseret på ønsker nedefra – men med samarbejde udefra: *Det er vigtigt, at der er unge frivillige, der brænder for det, de laver. Men til det seneste Ung Kult-netværksmøde talte vi også om at række ud til lokalmiljøet. Så vi har for eksempel arbejdet med biblioteket og Sønderborg Skatepark. Og de lokale butikker sponsorerede til vores bingo, så de ved også, hvem vi er nu. Det har været virkelig fedt at samarbejde med de lokale aktører.*

REFLEKSION

- * Hvilken struktur skal dit projekt have? Er det bare dig, eller skal der være andre involveret? Hvem skal have hvilket ansvar?
- * Har du overvejet, om der er andre unge i dit lokalmiljø, som vil involvere sig i dit projekt og indgå i organiseringen i en form for styregruppe?
- * Er der etablerede aktører i dit lokalmiljø eller netværk, som kunne hjælpe dig med at stable din idé på benene? Findes der en ungekoordinator eller kulturmedarbejder i din kommune?
- * Er der nogen, der har bygninger eller andre fysiske rammer til rådighed, som I måske kan bruge til en start?
- * Kan du se fordele og ulemper i, at dit projekt blev en del af noget større, som Mejeriet er en del af Sønderborghus?

Foto af Flemming Grøn

Volume
Village

UNG KULT

Adferd

AMRUE GADE 1B

FRA LOKALT TIL NATIONALT

UNG KULT

OM:

Ung Kult (Ungdommens Kulturelle Platform) har base på Mors og er en voksende forening af 15-30-årige med fokus på tværkulturelt iværksætteri. De har deres eget ungehus, deres eget område (Ung Kult Camp) på Kulturmødet på Mors og er i færd med at etablere et stort netværk for unge kulturskabere i hele landet.

FORENINGENS STRUKTUR:

Ung Kult har en bestyrelse og herunder en række styregrupper: én for Ung Kult Camp, én for netværket og én for Ung Kult-huset. Under netværksgruppen er der syv regionsledere og herunder medlemsmiljøerne. Under campen og huset findes såkaldte supportere eller frivillige i forskellige arbejdsgrupper. Foreningen har pt. over 50 medlemsmiljøer og cirka 500 medlemmer i alt.

JAKOB

28 år og projektleder hos Ung Kult-netværkene. Kortlægger ungekulturmiljøer og faciliterer netværk, så unge kulturmagere over hele landet kan inspirere hinanden og få de rette værktøjer til at lave projekter.

MIA

20 år og bestyrelsesleder hos Ung Kult. Samler trådene og koordinerer på tværs af det lokale og regionale. Sørger for, at alle bliver skubbet i den rigtige retning i foreningen.

Alle fotos i denne sektion er taget af Anders Kvejborg

KONTAKT:

SKOVGADE 17
7900 NYKØBING MORS
TLF.: 23 92 82 53
INFO@UNGKULT.DK
WWW.UNGKULT.DK
@UNG_KULT

K

U

N

L

T

Alt starter lokalt. Det er filosofien bag Ung Kult. Men nogle gange er det ikke helt nok. Det lokale initiativ er nemlig kun første trin i Ung Kults tretrinsraket. Med en stor bevilling fra Tuborgfondet arbejder de lige nu for fuld kraft på at etablere netværk blandt unge kulturskabere på tværs af regionerne, så de mange kreative idéer og gode erfaringer, der findes rundt om i hele landet, kommer ud og leve andre steder, end blot der hvor de opstår. Men hvor starter man i det lokale, og hvad kan man få ud af at lære af hinanden på tværs af regioner og formater?

Ung Kult er fyldt med entreprenante unge, der har store visioner for både kulturen og foreningens fremtid, så der er sjældent akavet stilhed, når de mødes i deres ungehus i Nykøbing Mors. Det vil der helt sikkert heller ikke være, hvis man rækker ud til foreningens netværk for at få sparring til sit eget projekt. I denne artikel kan du møde Jakob og Mia, der fra hver deres position i Ung Kult er med til at sikre, at kulturen kommer ud over rampen.

TRETRINS- RAKETTENS POTENTIAL

Der er mange bolde i luften hos Ung Kult på Mors, og som Jakob selv påpeger, kan det være lidt af en udfordring formidlingsmæssigt at være helt skarp på profilen, når man både har et lokalt hus og en regional og national overbygning. Til en start sætter Mia derfor et par ord på, hvordan de tre trin i deres tretrinsraket gør sig gældende i foreningens opbygning: *Vi er lokalt forankret på Mors med vores 1000 m2 store ungehus, hvor vi ligesom alle mulige andre foreninger laver koncerter og meget andet. Derudover har vi regionale forbindelser med vores syv netværk i forskellige regioner. Og ikke mindst betragter vi os selv som en national forening, der forsøger at få national indflydelse. Vi er til stede ved de store kulturbegivenheder og har for eksempel et helt ungeområde på Kulturmødet på Mors, hvor vi samler hele vores netværk. Jakob, der til dagligt arbejder med Ung Kult-netværket, supplerer med en hurtig indflyvning i, hvordan netværket er struktureret: *Vi har syv regioner, og i hver region er der udpeget en regionsleder. I Midtjylland er der måske**

11 miljøer, og så er det regionslederen, der er ansvarlig for at samle miljøerne og sørge for, at de møder hinanden og branchen og laver nogle fælles projekter og debatter, hvor de gør opmærksom på ungekulturens værdi.

Det kræver både som læser og som aktiv i foreningen, at man holder tungen lige i munden for at danne sig et overblik over det store arbejde, de laver, men for Jakob hænger det hele i virkeligheden rigtig godt sammen: *Når vi har godt fat i græsrodderne, finder vi også hurtigt ud af, at de problemer, man sidder med i Nordjylland, ligner dem, man sidder med i Sydjylland. Hvis vi kan se, at Katrine fra Holbæk har gjort nogle ting*

på en fed måde, så sørger vi for, at hun møder nogle af de andre. Så det højner kulturen i hele landet og føder derfor tilbage til det lokale – som er endemålet, påpeger han

og tilføjer: *Det er de gode eksempler på, hvordan ungekulturen bliver organiseret, vi gerne vil hive frem. Og det er ikke bare ungekulturen – det er kulturen generelt, der har brug for at blive organiseret. Vi er altså ikke kun frontløbere på ungeområdet, vi er det på hele kulturområdet.*

Når man som Ung Kult har så mange jern i ilden, som ovenstående er

et udtryk for, er det desuden fuldstændig afgørende at have et fælles fysisk sted, hvor man kan mødes. Det giver sammenhængskraft – både praktisk, socialt og strukturelt, forklarer Mia: *Bare det at have sit lager samme sted, som man afholder sine arrangementer, samme sted som man holder sine møder, giver en følelse af at høre til. Ud over at vores lokale gruppe nemt kan stable små arrangementer på benene, så er det også vildt fedt at kunne byde hele vores nationale netværk indenfor i det hus, på den ø, hvor hele vores forening er forankret. Det giver en helt speciel følelse af stolthed.*

For Jakob er huset ligeledes helt essentielt, hvis man, som Ung Kult, har en ambition om at være hjertet af dansk ungdoms kunst- og kulturliv, som han kalder det: *Mursten er bare vanvittigt konkret, og vi har allerede taget det i brug i både nationale og lokale sammenhænge. Huset bliver en manifestation af, at der nu er et ungdomskulturelt hot spot, som kæmper for ungekulturen uden for de større byer. Der er en enorm vigtig signalværdi i, at lige netop dette hus ligger på Mors. Nu gør vi udkanten til forkant.*

DET KAN VÆRE SÅRBART AT BEDE OM HJÆLP

Selvom foreningen har vokset sig større og større, så startede Ung Kult, som så meget andet, også helt lokalt, med få ressourcer og et par visionære idéer. Spørgsmålet er naturligvis, hvad man så selv kan stille op, hvis man har et

projekt, man gerne vil udvikle? Hvem rækker man ud til i lokalmiljøet – og hvordan gør man det? Det har både Mia og Jakob et par gode råd til: *Ja, hvad gør man egentlig, hvis man står i et miljø, hvor der er tomt og måske kun en enkelt ildsjæl? Det kan være svært at vide, hvor man så skal gå hen. Og her har jeg jo lyst til at sige, at man skal ringe til os i Ung Kult! For det er dét, vi kan: at sætte folk i forbindelse med hinanden, understreger Mia og uddyber, at der derudover også findes mange kommuner, der har ungekonsulenter, man kan snakke med: *Det behøver ikke være så meget anderledes end at tage fat i en skolelærer – det handler om at hoppe ud i det, at turde tage springet og være okay med at fejle. Vi har fejlet rigtig meget i Ung Kult og gør det stadig. Hvis der er 10 idéer, er 9 af dem nok dårlige, og sådan er det bare. Måske lykkes det ikke første gang, men så kan det være, det lykkes anden, tredje eller syvende gang. Ting skal nok falde på plads, men man skal turde at tale med nogen, der kan lede én i den rigtige retning, og så kan man selv lægge de sidste sten.**

Det vigtigste er altså at have øje på det lokalmiljø, man er en del af. Faktisk er det ifølge Jakob helt afgørende for, at et projekt overhovedet kan have gang på jord. Og så naturligvis et godt netværk: *Jeg bryder mig ikke om ordet 'opdrage', men vi vil meget gerne inspirere vores medlemmer til at bruge netværket. Bare fordi man er 16 eller 17, er man ikke afskåret fra at ringe til borgmesteren. Det er nok lige før, at borgmesteren hellere vil tage den, når det er en 16-årig end en på 55. Det handler også om at turde stille sig frem og bede om hjælp. Det kan være sårbart, men man kan ikke gøre alt selv.*

DER ER MULIGHED FOR FORANDRING

Når de i Ung Kult i dag griber telefonen eller forsøger rækker ud, er det i en lidt anden liga, end da de startede, og handler nu i højere grad om at få mere indflydelse på nationalt niveau. Og der hvor de gerne vil hen som forening, er det vigtigt med omtale og indflydelse, forklarer Mia: *Folk vil virkelig gerne lytte til os, og de lokale medier skriver tit om os. Vi har været i Go' morgen Danmark og i Jyllands-Posten. Jo mere vores navn bliver spredt, jo mere tænker folk, at Ung Kult har fat i den lange ende. På den måde kan vi arbejde på at få mere indflydelse.*

Men hvad vil det overhovedet sige at have indflydelse?

Jeg tror ikke på indflydelse som noget, hvor vi sidder ved et langt bord og taler med vigtige mennesker. Jeg tror, det kommer nedefra og handler om, at ungekulturen selv kan se, at der er behov for Ung Kult. Det handler også om for os at sende budskabet, at man ikke behøver indflydelse for at handle og skabe. Vi har ikke ventet på, at de voksne spurgte os, understreger Mia.

Hun peger dermed igen på en tendens blandt ungefællesskaber, der prøver at gøre op med forestillingen om, at man som ung kan mindre eller har mindre at skulle have sagt, bare fordi man ikke er en del af det etablerede: *Vi har skabt et handlerum og organiseret os ud af de udfordringer, vi har stået over for. Så hvis man har lyst, er der mulighed for forandring! Og jo flere folk, der kender til Ung Kults netværk, jo mere forandring kan der skabes, tilføjer hun.*

De store nationale ambitioner

hos Ung Kult er på den måde også en del af en fødekæde og en cirkulær proces, for det er det lokale, der er endemålet. Det har Jakob allerede slået fast, men uddyber her: *Jeg er selv vokset op i Thy og har mærket, hvor meget den uformelle læring har givet mig. Men jeg kan også se, at det ikke er alle kommuner, der har en lignende platform for unge. Og det er ikke sikkert, at det altid er mursten, der er behov for. Men det kunne være fedt, hvis der var plads til sådan nogle miljøer, uanset om man bor i Sønderborg eller i København, pointerer han og peger på, at kultur kan være mange ting: *Vi måler meget vores indsats på de mindre byer, hvor der skal være mulighed for at skabe kultur, der ikke bare er fodbold, tennis og foreningsliv. På den måde handler det også om trivsel.**

Og så er det ikke mindst også vigtigt for Ung Kult at fortælle alle unge rundt om i Danmark, der måske ikke er en del af et fællesskab: der bliver arbejdet på sagen: *Et mål for os i Ung Kult er, at vi på sigt skal være til stede i alle kommuner i Danmark. Det betyder, at vi kæmper for, at man, uanset hvor man bor, ikke har langt til et fællesskab med kunst og kultur som omdrejningspunkt. Hvis der sidder nogen derude, som har et ønske om at starte noget op, er det vigtigste budskab herfra at springe ud i det, prøve sig frem og tage imod alt den hjælp, man kan få, fortæller Mia.*

VI HAR BRUG FOR FLERE I MASKINRUMMET

Ung Kult nyder stor opbakning, og den markante opskalering resulterer naturligvis i både medlemstilgang og mange nye administrative og strukturelle aspekter, der skal tages hånd om. Spørger man Mia og Jakob, er det noget af det, der har ska-

bt størst udfordringer, og som kræver, at man stiller sig selv de rigtige spørgsmål omkring foreningens og projektets fremtid: *Kan vi blive ved med at have ressourcer til det og finde unge, der brænder for lige netop det her? Mange brænder for at skabe koncerter, og det er sindssygt fedt, men hvis Ung Kults netværksprojekt skal lykkes, skal der også være nogen, der synes, det er sjovt at lave netværk, pointerer Mia.*

Og Jakob, der selv sidder med meget af arbejdet behind the scenes, er enig: *Det er de færreste, der gerne vil arbejde mere strukturelt, men det er der virkelig brug for. Der har ikke altid været så gode rammer og vilkår for unge, der laver kultur. De vil gerne i gang, men før de kan det, er der nogle forudsætninger, der skal være på plads. Så det, vi laver, er lidt skjult, men vigtigt! og han bakkes op af Mia: *Vi ved ikke altid, hvad vi laver, vi ved bare, at vi får det til at lykkes!**

FONDE ER IKKE FARLIGE

Noget af det, de blandt andet får henvendelser om fra netværket, er et ønske om en form for how-to-guide eller værktøjskasse, som man kan hive frem, når man skal skabe ungekultur, fortæller Mia: *Der er et behov for, at vi i Ung Kult definerer nogle af de vigtigste ting, når der skal skabes ungekultur. Det handler blandt andet om økonomi, fondsansøgninger, hvordan man bedst etablerer kontakten til kommunen, rekruttering af frivillige og lignende. Det er værktøjer som den slags, der er virkelig vigtige og kan være en stor hjælp.*

Når det kommer til at søge fonde, har Ung Kult efterhånden oparbejdet en del erfaring. Det er for eksempel Tuborgfondet, der har støttet med en stor bevilling til Ung Kult-netværket. Og selvom det ikke var nogen dans på roser, så havde de forventet et positivt tilsagn,

forklarer Jakob: *Malte Houe (stifter af Ung Kult) og jeg begyndte i vinter sidste år med at tage tilløb til ansøgningen, og så fik vi svar i marts. Vi havde løbende en rigtig god sparring med Tuborgfondet, der fra første udkast kunne se potentialet, og at vi tog det seriøst, og tilføjer en anden væsentlig fordel ved at samarbejde med fonde: *Ét er, at man får økonomiske midler, men fondene har jo en enorm vidensbank i forhold til at organisere projekter og forankre. Vi står stadig med mange udfordringer, fordi vi er nye i gamet, og det tror jeg hellere end gerne, at de vil hjælpe med.**

Det er derfor også vigtigt, at man ikke lader sig afskrække, blot fordi man måske ikke har den store erfaring eller har en fuldstændig bombesikker plan – eller fordi man føler sig for 'ung', siger Mia som et sidste motiverende skub: *Det er lige meget, om du er 15, 20 eller 35. Det handler bare om, at du virkelig vil dit projekt og har en klar idé om, hvor det skal hen. At man tør bede om hjælp og sparring fra fondene. Det er noget af det, der gør, at man kan komme til at lykkes.*

REFLEKSION

- * Hvilke og hvor mange ben skal jeres projekt stå på?
- * Hvordan sikrer I jer, at projektets formål og ambition står tydeligt frem?
- * Oplever I en begrænsning i mulighederne for hjælp og sparring på grund af alder og erfaringsniveau?
- * Føler I jer forankret i lokalmiljøet? Og er der noget særligt ved jeres lokalmiljø (eller nogle særlige personer), som I kan bruge til at komme godt i gang?
- * Kan I se et potentiale i at blive inspireret af og selv inspirere andre projekter, der minder om jeres, rundt om i Danmark?

BYG STORT!

VOLUME VILLAGE

KONTAKT:

THOMAS KOPPELS GADE 201
8000 AARHUS C
TLF: 22 73 19 08
KONTAKT@VOLUMEVILLAGE.DK
WWW.VOLUMEVILLAGE.DK
@VOLUMEVILLAGE_

ÅRHUS'
nybyggede
KULTURHUS
og spillested
under Ringgadebroen

OM:

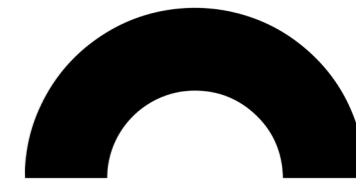
Volume Village er et spillested og et kulturhus i Aarhus C beliggende under Ringgadebroen. Huset har en indendørs kapacitet til 350 mennesker og mulighed for at lave udendørskoncerter for op til et par tusinde. Stedet kan bruges til større events og festivaler, men også workshops, masterclasses og andre læringsforløb. Målgruppen er unge i alderen 16-35. Bygningen stod færdig i 2022 og er bygget af foreningen selv, der desuden står for al administration, økonomi og facilitering af og i huset.

FORENINGENS STRUKTUR:

Volume Village er en virksomhed ejet af kulturforeningen Aarhus Volume (www.aarhusvolume.dk), der siden 2016 har skabt kultur- og musikevents rundt om i Aarhus. Foreningen består af en række unge kulturentreprenører og drives af en bestyrelse, en daglig leder og to ansatte. Der er yderligere en daglig leder i Volume Village, hvor der også er to ansatte. Der er 50 medlemmer i foreningen og cirka 15-20 af dem er aktivt deltagende. Herudover er der en række projektansættelser.

VOLUME

VILLAGE

SEBASTIAN

26 år og daglig leder og projektleder for Volume Village. Desuden leder af byggeprojektet.

ALBERT

26 år og daglig leder, booker og talsmand for Aarhus Volume.

Der findes mange typer byggeprojekter, og uanset om det er et legehuse, en carport, eller et koncertvenue, så kræver et byggeri en god portion forberedelse og en hel del gåpåmod. Der er mange ting, der kan ændre sig i løbet af byggeprocessen, materialer kan være svære at få fat på eller stige i pris, og der kan være tilladelser, der skal indhentes, men som du ikke engang vidste, der fandtes. Men hvem skal man så banke på hos, og hvad stiller man op, når budgettet skrider?

For en flok unge kulturentreprenører gik der nogle år fra idéen kom på bordet, til de pludselig stod med deres eget kulturhus og spillested under Ringgadebroen i Aarhus, Volume Village. Inden de gik i gang, havde de ikke den store erfaring, og det har da heller ikke været helt uden udfordringer undervejs. Men de har uden tvivl lært en hel del om at bygge – fra den første skitse til

det endelige resultat. Det fortæller Sebastian og Albert fra foreningen Aarhus Volume, da jeg møder dem i deres egen bygning.

EN SAMLET ORGANISATION

Frøet til Volume Village var for længst sået i kulturforeningen Aarhus Volume, der i en årrække allerede havde lavet en masse events rundt om i Aarhus, men længe havde drømt om at få deres egen platform, indleder Albert: *Sideløbende med vores egen drøm, forsvandt to væsentlige musiksteder i byen i 2018, nemlig B-huset og Double Rainbow, der også lå her i området bag Godsbanen. Så vi vidste, at der ville komme til at mangle nogle steder i byen.* Samtidig var foreningen ved at vokse sig for stor til Institut for (X), hvor de har kontor, fortsætter Sebastian: *Det var der, vi blev født, og nu*

*var vi klar til at rykke videre. Den proces er vi dog stadig midt i, da vi skal have rykket vores Aarhus Volume-kontor herud i Volume Village. Og et fælles kontor i deres egne fysiske rammer vil da også give god mening, da de betragter sig som en samlet organisation, selvom Aarhus Volume og Volume Village i princippet er to forskellige organisatoriske enheder, forklarer Sebastian: *Volume Village er startet af foreningen Aarhus Volume, hvor Albert er leder. Og jeg er så leder i Volume Village. Men vi deler også lederskabet, så det er mest formalia.**

Albert fremhæver, at der er nogle fordele ved begge organisationstyper, som passer til de to forskellige projekter: *Vi har en stor og kompleks foreningsøkonomi allerede, og derfor er det fint at kunne adskille tingene. Volume Village er jo en lidt anden type aktivitet, og derfor har vi også to separate økonomier. Det er jo en virksomhed, der driver Volume Village, som lejer området af kommunen, og virksomheden er så ejet af foreningen Aarhus Volume, og Sebastian tilføjer: *Vi prøver at finde fordelene i at være en samlet enhed og fordelene i at være adskilte størrelser. For eksempel lavede vi meget produktion under SPOT Festival gennem foreningen, mens vi havde gang i alt det herude. Der er det meget godt, at begge dele fungerer selvstændigt.**

VI HAR VILLET DET RIGTIG, RIGTIG MEGET

I starten af et nyt projekt, er det sjældent nemt at vide, hvor man lander, og hvordan det hele ender. Men har man troen på, at det kan lade sig gøre, så er det mindre vigtigt, hvilken alder, erfaring og position man har i det kulturelle hierarki.

En indstilling, som kendetegner Aarhus Volume hele vejen igennem, påpeger Albert: *Der er ikke nogen af de større projekter, vi har lavet, hvor vi på papiret har haft forudsætningerne for at komme i mål. Men hvis vi er ambitiøse nok, så skal det nok lykkes. Sådan har det været med de store gadefester og festivaler, men også med en byggeproces som den her. Vi har villet det rigtig, rigtig meget. Sebastian mener også, at de allerede efter deres første store events som forening, fik snerten af, at de kunne komme langt med viljestyrke og udholdenhed: *Det er en del af vores DNA. Der er mange, der snakker meget i kulturlivet. Vi gør noget.**

Og hvad betyder det så for jer, at I nu har jeres helt eget fysiske sted?

Med Volume Village er vi gået fra at være en kultur-, koncert- og festivalforening til at blive en kulturinstitution, som også varetager resten af vækstlagets interesser. Vi har både givet os selv et sted, men lige så meget et sted til resten af byens kulturliv. Det har gjort det nemmere at involvere vores foreningsmedlemmer. Før vi åbnede, var der kun en lille håndfuld, som havde erfaring med at afvikle koncerter og events. Nu er vi nærmere 15.

PANDEMIEN VAR HELD I UHELD

Når man skal bygge et sted, hvor der skal være plads til, at 350 mennesker skal kunne stå og lytte til en koncert, så kræver det en god portion selvtillid og idealisme – noget, de heldigvis havde fra starten hos Aarhus Volume, da de fik den første bevilling på en million i 2018 fra Realdanias Underværker-kampagne: *Vi var vel 19-20 år og tænkte 'yes, en*

*million, rock on, mand!', griner Sebastian og Albert tilslutter sig begejstringen: *Vi havde en tegning af nogle containere med tag over og tænkte, 'det kan vi jo nemt lave!'**

Uden selvtillid og tro på egen kunnen er det svært at komme i mål med sine projekter, men Sebastian, Albert og de andre fra foreningen måtte sande, at det også krævede en tro på projektet uden for foreningen: *Vores tanke var, at hvis man kan lave en festival på den måde, så kan man vel også lave et spillested. Men i løbet af de følgende to år fandt vi ud af, at der ikke var så mange andre, der troede på det. Og selvom vi fik midler fra Underværker-puljen, går de jo meget tidligt ind i processen og støtter nok mere en drøm eller en idé, pointerer Sebastian.*

De fumlede rundt med skitser og projektbeskrivelser i nogle år uden for alvor at komme nogen vegne, og så ramte coronapandemien. Det var held i uheld for projektmagerne, fortæller Albert: *På den ene side kan det nogle gange give mening at dræbe en drøm og bruge kræfterne på noget nyt. Men så kom pandemien, og vi mistede hele vores sommerprogram, så der opstod meget mere tid, og han peger på en afgørende faktor for projektets overlevelse: *Samtidig rykkede Kondens Arkitekter ind på Institut for (X), og de så nogle muligheder i det her projekt, der ikke var blevet realiseret, fordi der ikke var nogen, der kunne guide os.**

EN REBOOT AF PROJEKTET

Arkitekten, de fik knyttet til projektet, foreslog, at de startede forfra. Herfra blev alt gammelt materiale slettet, og de lavede en workshop, hvor de kickstartede det hele på ny for at finde ud af, hvad bygningen reelt set skulle kunne: *Vi var*

begyndt at spise os ind på området omkring Ringgadebroen, så vi skulle først arbejde med materialet sammen med arkitekten, derefter overbevise kommunen om, at vi skulle have en placering, og til sidst få nogle fonde med, siger Sebastian.

Og der var så endelig nogen, der endelig tog jer seriøst?

Ja, det skete først for alvor, efter vi prikkede borgmesteren på skulderen og sagde, at vi var løbet panden mod muren i alle deres embedssystemer. 'Nu er I nødt til at give noget liv til det her projekt, hvis ikke det skal dø', fortæller Albert.

Efter workshops med arkitekten havde de et møde i kommunen med en projektgruppe, hvor der både var stadsarkitekter, folk fra Teknik & Miljø og fra Borgmesterens afdeling. Det hjalp at have en arkitekt med, der kunne overbevise stadsarkitekten om idéen, understreger Sebastian, og Albert supplerer: *Det hjalp nok også at have fået et netværk i byen og være en kulturförening, der havde skabt larm gennem nogle år – også selvom vi ikke lige havde lavet den her type projekt før.*

Nu var der altså nogenlunde styr på konceptet, bygningen og placeringen – og de bureaukratiske rammer for, at deres visioner kunne føres ud i livet. Og fra 2020 gik det stærkt med fundraising, fortæller Sebastian. *I december havde vi fået en erhvervspartner med, som støttede med en million. I april kom Lokale og Anlægsfonden (LOA) med, og der begynder det at tage form. I løbet af den vinter fik vi også nogle midler fra en pulje hos NRGi. Pludselig havde vi tre millioner. Der gik kun ét år fra vi havde en million og ingen placering, til vi tog det første spadestik.*

BYGHERRER PÅ EGET PROJEKT

Selv når et projekt ruller, og der er styr på de fundamentale elementer, kan der stadig være mange ting, der kan nå at drille undervejs. Et budget er et budget af en grund, og især i byggeprocesser er det ikke altid givet, at det holder. Det fik Sebastian lov at opleve på egen krop, mens han pendulerede mellem byggepladsen og det kontor, hvor han sad og lavede alt det administrative arbejde. *Det gik ret hurtigt op for mig, da vi først var begyndt, at der ikke var penge nok til at komme i mål med byggeriet. Og det var en rimelig stor stressfaktor. Jeg sad, mens vi byggede, og skrev flere fondsansøgninger. LOA kom så heldigvis med en ekstra pose penge. Typisk gider fondene jo ellers ikke give penge, når først man er gået i gang.*

En anden midlertidig bivirkning ved at sætte så stort et projekt i søen var, at foreningen blev delt mere op, og det var for en stund svært at holde fast i fornemmelsen af en samlet organisation, fortæller Albert: *Pludselig havde vi en projektafdeling, som skulle generere endnu mere i den ene ende for at få det til at løbe rundt. Og vi havde også frivillige og medarbejdere, der i halvandet år var fokuseret alene på at skaffe penge til murstenene til det her sted. Så på den måde blev det hele meget*

intensiveret.

Endnu engang viste coronapandemien sig dog også at bringe fordele med sig, for da anden lockdown ramte landet, gav det et tiltrængt pusterum til det hårdtarbejdende folk, der til gengæld – også i kølvandet på pandemien – lykkedes med at hverve en masse nye folk gennem Volume Village-projektet. Det gav gejst, fremhæver Sebastian: *Der var mange, der som konsekvens af nedlukningen var klar på at finde et nyt fællesskab og noget nyt at lave. Der var for eksempel en del, der droppede ud af snedkeruddannelsen, som også hjalp med til at bygge.*

Og hjælp til at bygge var der virkelig brug for. Sebastian og hans crew var nemlig deres egne bygherrer, med Sebastian selv som byggeleder. Sammen med en masse frivillige lykkedes det dog at banke det hele op, kun med professionel hjælp til el, VVS og kloak. Det handlede, blandt andet, om at gøre det så billigt som muligt, fortæller han, og reflekterer lidt over processen: *Alt hvad man kan se, har vi selv lavet. Vægge, vinduer, gulv, trappen. Alting faktisk. Det var mig, der formulerede tingene fra arkitekten og ingeniøren videre til byggeholdet.*

Hvis jeg skulle gøre det igen, havde jeg nok fået nogle tømrer til at lave nogle af tingene.

Var der nogen hjælp eller sparring at hente fra fondene?

Tækker (aarhusiansk ejendoms-koncern) var med som rådgivningsfirma på projektet, det var noget af det, de havde støttet med. Vi fik nogle af de unge ingeniører, og det var et ret fedt samarbejde. Ellers var vi jo ret godt i gang, da vi tog fat i LOA, men her var stadig nogle mindre ting, de også kunne hjælpe os med. Helt i begyndelsen af projektet, da der kom midler fra Real Danias Underværkerpulje, var der også mulighed for at deltage i arrangementer. Og for Sebastian kom det meget belejligt: Jeg var blandt andet til et par oplæg om, hvad man skulle gøre, hvis ens projekt var blevet for dyrt. Det var lige i den periode, hvor alle byggematerialer steg med 30%.

BYGGERIETS BUREAUKRATI

Med Alberts baggrund fra Institut for (X), hvor alt er

selvbygget, og Sebastians erfaringer fra sejlsportsverdenen, hvor de selv skulle reparere deres både, var de dog heller ikke selv helt grønne. Selvbygger-kulturen er desuden en central del af foreningens DNA, siger Albert og konstaterer: *Vi gider ikke stilladsbarer og hvide plasticelte.*

Bygge-udfordringer undervejs var der dog også nok af, for som Albert fremhæver, er der langt fra at lave en midlertidig festivalkonstruktion til et hus, der skal holde i 100 år. Sebastian er enig, og indrømmer også, at de lagde skinnerne, mens de kørte: *Normalt har jeg været glad for at have en plan, når vi har lavet festivaler og andre ting, men det gik helt i vasken i det her projekt. Her måtte vi fokusere på, hvad der skulle ske de næste to uger, og forhåbentlig var det så færdigt på et tidspunkt.*

Når nu vi taler udfordringer og steder, hvor man kan støde panden mod en mur, så lad os gå et lille skridt tilbage til samarbejdet med kommunen. Mange kulturskabere oplever nemlig systemet som et sted, hvor et projekt kan miste fremdrift, fordi processerne trækker ud, eller fordi der er regler, som ingen helt kan gennemskue.

Selvom det også var tilfældet for Albert, Sebastian og de øvrige i foreningen, så anerkender de samtidig, at projektet kunne have været tydeligere, da de trådte ind i den bureaukratiske manege: *Den første del af projektet var rigtig tung.*

Men det handlede også om, at vi ikke var skarpe nok på, hvad vi ville.

Men hvis de

havde givet en hånds-rækning, så kunne vi være kommet hurtigere i mål. Det gjorde de så ikke her, siger Albert, og Sebastian tilføjer: Vi var også unge. Når jeg ser på det nu, så kan jeg godt forstå, hvorfor kommunen ikke helt troede på det. Jeg ved ikke, om jeg havde troet på det.

Det handler måske også om at finde de rigtige at snakke med?

Ja, vi har haft rigtig god kontakt til nogle enkelte i kommunen, som har hjulpet os. Men der har også været mange irriterende situationer, som ikke nødvendigvis er nogens skyld, siger Sebastian og specificere: *Mange fonde udbetaler først midler, efter man har afsluttet projektet, så vi skulle ud at skaffe 7-800.000 i likviditet for at komme i mål. Da vi spurgte kommunen, om vi kunne låne, brugte de nogle måneder på at finde ud af, at det kunne vi ikke. Tækker ville gerne, hvis kommunen kunne stille en garanti. Men det gør de kun, hvis man låner penge i en bank. Så der har været ret meget besværligt bureaukrati.*

Albert og Sebastian har gennem årene gjort sig et væld af erfaringer med alt fra bureaukrati til produktion og byggeri – og lige netop når det gælder en eventuel byggeproces, er deres bedste råd klart og tydeligt, at man skal kaste sig ud i det – ellers kommer man ikke nogen vegne: *Man skal prøve at gøre vejen fra tanke til handling kort. Så kommer der også noget energi, som man kan leve højt på. Og den anden del er så, at man skal have noget hjælp fra nogle folk, der er klogere end en selv. Man skal have en arkitekt, der kan snakke det rigtige sprog, understreger Sebastian. Selvom det er nemt at være bagklog, mener Albert samtidig, at en af de ting, de har lært undervejs, var, at man skal bruge tiden fornuftigt: *Vi kunne godt have været mere klare i spyttet og udnyttet den tid, hvor vi fumlede rundt for at finde ud af, hvad vi ville med projektet.**

REFLEKSION

- * Har jeres projekt brug for et fysisk sted, der er jeres eget? Hvilken funktion skal den i så fald have, og hvorfor er det vigtigt?
- * Hvor skal det være og er placeringen vigtig for bygningens udtryk og indhold?
- * Er der nogle lokale arkitekter, I kan sparre med eller andre projekter, I kan lade jer inspirere af?
- * Har I selv kompetencerne til at kunne tage del i byggeprocessen, eller skal der skaffes penge til et tømrerfirma?
- * Har I erfaring med at komme i kontakt med politikere, eller har I et netværk, I kan trække på, når der for eksempel skal hentes tilladelser og søges midler og til et stort byggeprojekt?

Du kan tage
nogle noter
her

HOW TO SØGE PENGE TIL DIT PROJEKT!

Money makes the world go around!

Vi kommer ikke udenom det: For at lave fede projekter er der brug for penge, hårdt arbejde og tit også en god del opbakning fra lokalmiljøet. Men hvordan kommer man i gang med at søge penge? Spørgsmålet er nok det, der er blevet stillet flest gange, når jeg har rådgivet unge kulturskabere. Derfor har jeg udviklet værktøjet Fundraising Canvas, som kan hjælpe dig og dit team med at få struktur på jeres projekt, så I nemmere kan formidle det til eksterne partnere og fonde.

HAR I OVERHOVEDET BRUG FOR PENGENE?

Inden I går i gang med at søge penge, skal I være sikre på, at I overhovedet har brug for midler. For selvom det kan være fristende med flere penge til projektet, så skal I huske, at det er et større arbejde at søge penge hjem – det tager tid, og der følger ofte forpligtelser med.

Ofte kommer idéen om *vi har brug for penge* nemlig til at stå i vejen for at gå i gang med projektet, selvom det faktisk slet ikke er nødvendigt med

eksterne penge. Drømmer I fx om at skabe et nyt ungehus, kunne det være, I kunne låne nogle lokaler midlertidigt af kommunen eller en lokal butik og bruge kræfterne på at lave aktiviteter med udgangspunkt i de ressourcer, I selv har til rådighed, uden det behøver koste en bondegård. Bliver det en succes? Ja, så har I pludselig bevist, at der er et reelt behov, som har brug for et økonomisk skub til at få realiseret (og I fået en masse fed erfaring!).

SÅDAN KOMMER I IGANG MED AT SØGE PENGE

Hvis I vurderer, at fundraising er nødvendigt for jeres projekt, skal I sikre jer, at I ikke spilder tiden. For man kan lynhurtigt komme til at bruge rigtigt lang tid på at skrive fine projektbeskrivelser, som ender med et afslag. Derfor skal I forholde jer til tre ting:

1) Er I enige om, hvad projektet går ud på, at I vil investere tid og kræfter i det og er dedikerede til at gøre det sammen?

2) Er projektet realistisk, og hvornår er det realistisk at gennemføre?

3) Har den fond/pulje, I gerne vil søge penge fra, mulighed for at støtte jer?

Der findes over 15.000 fonde og puljer i Danmark (!!), så det kan være lidt af en jungle at finde hoved og hale i. Der findes heldigvis en vejviser til legater og fonde, som kan hjælpe jer lidt på vej. Et andet trick er at kigge på nogen, der ligner jer selv eller projekter fra samme område, som I kommer fra. Hvem har de fået penge af? På den måde kan man spare en masse tid på at søge efter fonde og samtidig være rimelig sikker på, at de kan støtte et projekt som jeres.

FONDE OG PULJER ER IKKE FARLIGE

Det kan være en rigtig god idé at kontakte fonden/puljen tidligt og prøve at pitche jeres projektidé for dem, inden I sender en ansøgning. Det er ikke farligt! Faktisk er det nogens job at tage telefonen og svare på jeres spørgsmål. Så selvom det kan være nervepirrende at

lave et opkald, så kan det også være en kæmpe genvej til at spare en masse tid. Det har også den fordel, at de er klar over, hvem I er, og hvad I står for, når der kommer en ansøgning.

Win-win!

SÅDAN BRUGER I FUNDRAISING CANVAS

Projekter er aldrig så simple, at man kan forudsige, hvordan de faktisk bliver. Men en projektansøgning er *et bedste bud* på, hvordan projektet kan folde sig ud.

Fundraising Canvas er et samtale-værktøj, der kan hjælpe dig og dit projektteam til at formulere jeres projekt i en form, så det kan præsenteres for andre. I hver kasse er der nogle guide-spørgsmål, som kan hjælpe jer med at konkretisere jeres projekt og tage nogle fælles snakke om, hvordan projektet skal designes. Canvaset kan derfor også være en måde at få talt om de elementer af jeres projekt, som måske ikke er det, I brænder mest for, men som er nødvendigt for at komme hele vejen rundt og sikre, at projektet faktisk kan realiseres og blive en succes.

Der er ikke en bestemt rækkefølge, man skal udfylde Fundraising Canvas i. Det smarte er, at man kan hoppe direkte over til de bokse, som er lette at udfylde, og starte dér. På et tidspunkt når alle felterne er udfyldt, vil I stå tilbage med spørgsmålet *hvordan opfylder projektet fonden/puljens formål?*. Her skal I bruge lidt krudt på at finde den rigtige fond eller pulje og overveje, hvordan projektet passer ind i det, som fonden/puljen gerne vil løse i verden.

FRA CANVAS-NOTER TIL ANSØGNING

Der er begrænset med plads i Fundraising Canvas – og det er med vilje! Jeg vil derfor anbefale, at I printer det ud i A3 og skriver noter ind i hånden. For på den måde får jeres team et samlet overblik over de forskellige projektelementer og arket fyldt med guldkorn og noter, som en fra projektgruppen bagefter kan tage med hjem og skrive mere fyldestgørende ud i en egentlig projektbeskrivelse.

Når I så har fundet den eller de fonde, I gerne vil søge, vil I opdage, at langt de fleste fonde og puljer har deres egne ansøgningsskemaer. Her er det en kæmpe fordel at have jeres egen projektbeskrivelse, som I kan kopiere elementer ud fra og sætte ind i ansøgningsskemaet. Tit kan man også vedhæfte sin egen projektbeskrivelse som et bilag, hvilket er en god måde at præsentere projektet samlet på, som I har tænkt det – og ikke ud fra fondens interne struktur.

Det er meget forskelligt, hvor meget der skal med i en ansøgning, og det kommer også an på, om I søger 10.000 kr. eller en million. Men udgangspunktet er faktisk det samme – jeres projekt skal være præcist beskrevet, have en realistisk plan for gennemførelsen og præsenteres på en måde, så man kan forstå både endemålet og de mange delmål, der er undervejs.

HUSK JERES BUDGET OG TIDSPLAN

Man kan ikke have alt med i ét ark. Derfor spørges der i Fundraising Canvas kun overordnet ind til jeres budget og finansiering samt jeres tidsplan. Men når I er så langt i jeres proces, at I skal til at søge en pulje eller en fond, er det vigtigt, at I udover en god projektbeskrivelse også har en skarp tidsplan og et gennemskueligt budget med. Har I ikke prøvet det før, så prøv at spørge en mere erfaren projektmager og få vedkommende til at kigge jeres ansøgning, budget og tidsplan igennem, og se om I har glemt noget, og om jeres planer virker realistiske. For er budgettet ikke gennemskueligt og realistisk, så er det meget sjældent, man lykkes med at få støtte.

Canvas på næste side

PROJEKTETS TITEL:

TIDSPERIODE:

HVAD ER PROJEKTETS NØDVENDIGHED?

Hvorfor er jeres projekt vigtigt? Beskriv det, I gerne vil forandre med projektet ud fra et samfundsmæssigt perspektiv (lokalt/globalt). Hvordan er jeres projekt en løsning på det?

MÅLGRUPPE?

Hvem er i målgruppen for jeres projekt? Har I en primær og en sekundær målgruppe? Er der andre målgrupper? Vær så præcis i målgruppebeskrivelsen som muligt.

HVEM ER HOLDET BAG?

Hvem laver projektet, og hvorfor er I de rigtige til at løfte projektet? Tag udgangspunkt i jeres organisation og tilføj derefter evt. nøglepersoner.

PARTNER-SKABER

Hvem er involveret i at realisere projektet, og hvorfor er partnerne de rigtige til at løfte opgaven? På hvilket plan deltager de forskellige partnere?

PRIMÆRE PARTNERE

Partnere, der er med til at lave eller styre projektet

SEKUNDÆRE PARTNERE

Partnere, der er essentielle for at projektet kan lykkes.

ANDRE PARTNERE

Andre partnere, der er væsentlige for projektet, men som ikke direkte er involveret eller essentielle for at lykkes.

KOMMUNIKATION OG PR

Hvad skal jeres projekt kommunikere – og til hvem? Beskriv projektets budskaber/værdier. Hvor, til hvem, og hvordan vil I formidle det? Hænder det sammen med jeres målgruppebeskrivelse og evt. evalueringsstrategi.

HVORDAN OPFYLDER FONDEN/PULJENS FORMÅL?

Hvordan projektet matcher fonden/puljens formål? Matcher projektet fondens formål og strategi?

ØKONOMI OG FINANSIERING

Hvordan skal projektet realiseres økonomisk? Hvordan sikrer I, at jeres økonomi er bæredygtig? Beskriv hvem skal betale hvad, herunder hvad kan fonden dække.

PROJEKTIDEEN

Hvad er det helt konkret, I gerne vil søge penge til? Beskriv projektidéen og det overordnede formål kort og tydeligt på max 5 linjer.

LEVERANCER OG AKTIVITETER I PROJEKTET

Beskriv jeres (konkrete) delmål i projektet. Hvad opnår I, som ikke kun er det endelige projektmål? Hvad er kriterierne for at jeres delmål er opfyldt?

EVALUERING

Hvordan vil I dokumentere og evaluere den viden og de resultater projektet genererer? Beskriv jeres evalueringsdesign.

Torben Vinter, 2023
torbenvinter.dk

FUNDRAISING CANVAS

Kan downloades
og printes her:

ORDFORKLARINGER

AUTENTICITET

At noget og nogen virker ægte, autentisk og ærligt, og at det, der præsenteres, kommer fra et oprigtigt sted.

BUREAUKRATI

Betegnelse for det administrative system. Bruges typisk i forbindelse med oplevelsen af mange regler, langsom behandlingstid og uigennemskuelige procedurer.

BÆRE-DYGTIGHED

Bæredygtighed er mange ting. Det handler blandt andet om at tænke over de aftryk, dit projekt sætter – socialt, økonomisk og miljømæssigt. Hvis et projekt skal være bæredygtigt, skal alle involverede trives, økonomien skal hænge sammen, og der skal ikke bruges unødige ressourcer. Mange fonde har fokus på bæredygtighed, når de deler penge ud.

CREW

Et crew er en arbejdsgruppe, der arbejder med en fælles aktivitet. Eller som det lyder direkte oversat fra engelsk: en besætning.

DRIFT

Drift betegner den del af ens projekt, der handler om at få noget til at fungere og holde det i gang. Det vil ofte være de tungere, mere administrative opgaver som e-mails, økonomistyring og fundraising.

ENTREPRENANT

En entreprenant person tager mange initiativer og sætter mange ting i værk.

FACILITERING

Når man faciliterer, muliggør man at for eksempel et event kan finde sted. Man har kontakt til de involverede, sætter dem i forbindelse og sikrer generelt, at der er de rette forudsætninger og omstændigheder for at eventen kan løbe af stablen som planlagt.

FLAD STRUKTUR

Når medlemmerne af en forening, en organisation eller et projekt arbejder og beslutter ting på lige fod.

FORENING

En sammenslutning af personer eller institutioner, der har til formål at udføre en aktivitet, fremme en særlig sag eller på anden vis arbejder mod et fælles mål. For at blive en forening skal du have eget CVR-nummer og bankkonto, og det kræver derfor en vis administration.

FORMALIA

Dækker over de ydre former og regler, som gælder i en bestemt sammenhæng, som når man for eksempel skal underskrive en kontrakt, før noget træder officielt i kraft.

GRÆSRØDDER

Personer eller aktører, der er engageret i en bestemt sag eller projekt, men står uden for det etablerede.

ILDSJÆL

En person, der virkelig brænder for noget helt særligt.

IVÆRKSÆTTERI

Når der sættes nye initiativer og projekter i gang, for eksempel en ny virksomhed, forening eller et kulturprojekt.

KONSTITUERING

Når man for eksempel konstituerer en forening, beslutter man, hvem der skal have hvilke poster og ansvarsområder.

KULTURRUM

Der findes mange måder at iscenesætte et kulturelt arrangement eller en dialog om kulturen. Et kulturrum kan både referere til det konkrete rum, hvor et arrangement foregår (på biblioteket, i ungehuset, på en café eller i parken), men kan også i mere overført betydning pege på de positioner, der findes, og det rum, der opstår i samtalen om kulturen – hvem har magten, pengene og ansvaret?

LIKVIDITET

Et udtryk for eksempelvis en organisation, en kommune eller en forenings økonomiske tilstand. Likviditet beskriver, hvor mange midler der er til rådighed.

MURSTEN

En betegnelse for den del af et projekt, der handler om byggeri og lokaler. Det vil sige, at hvis en fond støtter 'mursten', støtter de primært projekter og aktørers realisering af eksempelvis at skabe deres eget fysiske sted.

OPSKALERING

Tiltag i et projekt eller en produktion, der fører til, at det bliver større i omfang og eventuelt også værdi.

PRODUKTION

Produktion er et bredere udtryk, der dækker over det forarbejde, der ligger i at sætte koncerter, forfattermøder og lignende op.

PROJEKT-BEVILLING

Økonomiske midler, som man kan modtage fra fx en fond eller kommune til et projekt for at dække udgifterne i den tidsperiode, som projektet løber over.

REGION

En politisk styret, administrativ enhed med ansvar for bl.a. velfærd og udvikling i et særligt geografisk område. Danmark har fem regioner.

RÅDIGHEDS-BELØB

Det beløb, som en person eller et projekt har fået mulighed for at bruge i løbet af et år eller en projektperiode, typisk fastsat ud fra et større budget.

SELVBYGGER

Person, der selv bygger eller samler noget, der normalt kan købes færdigbygget eller bygges af håndværkere.

SYNERGI

To eller flere faktorer – personer eller institutioner – hvis samspil skaber bedre resultater, end hvis de havde stået for sig selv.

UNGE-KOORDIANTOR

En person ansat kommunalt til at koordinere aktiviteter for en yngre brugergruppe eller facilitere drift af for eksempel et ungekulturhus i den respektive kommune.

VIDENSBANK

Når man indsamler viden indenfor et bestemt område og systematiserer det digitalt. Typisk har mange kulturorganisationer i kraft af deres specialisering opbygget en god vidensbank, og det samme har fonde, når det kommer til at forstå organisationen og forankringen af projekter.

VÆKSTLAG

Personer, grupper og fællesskaber, der skaber ny udvikling på et område og ofte med plads til at eksperimentere. Typisk i opstartsfasen og baseret på frivillighed.

VISION

At have en særlig idé eller forestilling om, hvordan noget skal tage sig ud i fremtiden.

ÅRSHJUL

Det redskab (ofte grafisk opsat som et hjul), som man ofte bruger for at overskue planlægningen af årlige begivenheder, projekter og arrangementer i en organisation eller en forening.

ANDRE UNGEPROJEKTER

ANNO 2023

HUSET I ESBJERG

www.husetesbjerg.dk

KANTEN I ESBJERG

www.kantenesbjerg.com

UKH I GRINDSTED

www.ukh-grindsted.dk

VÆRKET I VEJLE

www.facebook.com/vaerketvejle

SUBHUSET I HOLSTEBRO

www.slagteriet.dk/aktorer/subhuset

UKH I AARHUS

www.ungdomskulturhuset.com

BLOKX I AALBORG

www.blokx.dk

FALSETTEN I FAABORG

www.facebook.com/Falsetten

UNGDOMSHUSET WALKER I MIDDELFART

www.facebook.com/UngdomshusetWalker

UKH I FURESØ

www.furesoe.dk/oplevelser/kunst-og-kultur/kulturhuse-og-biblioteker/ungekulturhuset-ukh/

SMEDETOFTEN I KØBENHAVN NV

www.facebook.com/Smedetoften

PILEGÅRDEN I BRØNDBY

www.facebook.com/PG2605

LUCERNA I HOLBÆK

www.ungehusetlucerna.dk

JB10 I NÆSTVED

www.jb10.dk

